

KAZALO / IN THIS ISSUE

- 2 -

ŽIVITE V ATM IČNI ZAVESTI / LIVE IN ATMIC CONSCIOUSNESS

Božanski govor Bhagavana Sri Sathya Sai Babe ob prazniku makarasankranthi, 14. januar 2002. / Divine Discourse delivered by Bhagawan Sri Sathya Sai Baba on the occasion of Makarasankranthi Festival on 14 January 2002

- 8 -

SREČA JE ZDRUŽITEV Z BOGOM / HAPPINESS IS UNION WITH GOD

Božanski govor Bhagavana Sri Sathya Sai Babe ob prazniku Onam, 31. avgust 2001 / Divine Discourse delivered by Bhagawan Sri Sathya Sai Baba on the occasion of Onam Festival on 31 August 2001

- 15 -

MAHAŠIVARATRI / MAHASHIVARATRI Velika Šivova noč / The Great Night of Shiva

- 18 -

PARVATIN DVOM / PARVATI'S DOUBT

- 19 -

BOŽIČ PRI SVAMIJU / CHRISTMAS WITH SWAMI

- 21 -

KDO SEM JAZ? / WHO AM I?

Metoda samoizpraševanja / A Method of Self-inquiry
(Študijski krožek / Study Circle)

- 24 -

Prehod v novo dobo / Crossing a New Milestone RADIO »SAI GLOBAL HARMONY« Radio »Svetovna harmonija v Saiju«

- 27 -

POMEN BOŽJEGA SPOROČILA V DANAŠNJEM SVETU / SIGNIFICANCE OF THE LORD'S MESSAGE FOR TODAY'S WORLD

- 31 -

PODOBA / IMAGE

Oton Župančič / A poem by Oton Župančič

- 32 -

OBVESTILA / ANNOUNCEMENT

Dragi bratje in sestre!

Dobro leto odkar je pričel izhajati »Sai glasnik«, smo pred novo prelomnico. Kot metulj, ki se iz skromne ličinke razvije v živahno bitje čudovitih barv, se je tudi naš »Glasnik« prelevil iz preprostega internega glasila v izdelek, vreden svoje vsebine. Pa tudi pomnožil se je, tako da se bo lahko marsikatero srce naužilo nektarja Sai Babove besede. S svojim ustvarjalnim delom dokazujemo, da imamo radi Svamija in da imamo radi tudi svoj narod, saj mu podarjamo možnost, da v domači besedi prislunke dragocenemu učenju. Naj nas Svamijeve besede o ljubezni in nesebičnem služenju krepijo, da bo naš »Sai glasnik« živel in se razvijal v vse lepšega metulja, ki bo srkal nektar iz globin naših src. Naj v ta čudoviti svet na sončni strani Alp prinese toplino in svetlobo, da se bodo ogrela in razsvetlila naša srca in krenila na pot ljubezni, resnice, miru in nenasilja! Svamijeve želje je, da bi postali utelešenja ljubezni in upamo, da bo naš »Sai glasnik« vsaj malo pripomogel k uresničitvi te želje. Zato vas vabimo, dragi bralci, pridružite se nam na tej poti iskanja ljubezni, da bo tako med nami vse manj nesrečnih ljudi.

Predsednik Sai organizacije Slovenije

»Sai glasnik« vas tokrat pozdravlja s precejšnjo zamudo in v povsem novi tiskani podobi. Zanj se imamo zahvaliti Marku in Alji, ki sta se velikodušno ponudila, da poskrbita za tisk in tako omogočila, da naše glasilo postane čisto prava revija. Seveda pa ne smemo pozabiti na Svamija. Brez njegovega privoljenja se ne moremo lotiti nobene naloge in tudi tokrat je prav On s svojim blagoslovom naredil nezamisljivo zamisljivo. Upam, da nam boste odpustili za zamudo, saj smo potrebovali kar nekaj časa, da smo »osvojili« nova znanja grafičnega oblikovanja in priprave na tisk. Vsi verjetno težko pričakujete slovenski prevod obeh govorov, ki jih je naš ljubi učitelj podal marca za praznik Mahašivaratri. Objavljena bosta v naslednji številki Sai Glasnika.

Upam, da vam je novi »Sai glasnik« všeč. Sedaj je na razpolago veliko širšemu krogu bralcev. Kot ste verjetno opazili, sta kazalo in kolofon tudi v angleškem jeziku in naša revija ima sedaj tudi angleški naslov »Sai Herald«. Razlog za to je prošnja osrednjega urada Svetovne Sai organizacije, naj Sai organizacije držav svoja glasila pošiljajo tudi v Puttaparthi. Tako je Sai Glasnik na razpolago tudi Saievim slednikom, ki se mudijo ob Njegovih božanskih stopalih.

Vse to pa na naša pleča nalaga še večjo odgovornost. Še bolj se moramo potruditi, da bo »Sai glasnik« kvaliteten in da bo redno izhajal. Pri tem ste naši mali uredniški družini v veliko pomoč lahko prav vi s svojimi prispevki. Če želite z nami podeliti kakšno izkušnjo, razmišljanje ali spoznanje, če ste naleteli na lepo misel ali molitev, če ste prebrali kakšen zanimiv sestavek in če mogoče tudi sami ustvarjate s peresom, pišete pesmi ali zgodbe, ne bodite plašni! Podelite z nami lepoto, ki vas osrečuje in bogati! Resnično bogat človek je tisti, ki svojo radost deli z drugimi!

S Saievo ljubeznijo,

Ljubica Klančar
Urednica

ŽIVITE V ATMIČNI ZAVESTI

Božanski govor Bhagavana
Sri Sathya Sai Babe na
praznik makarasankranti
ob zaključku vsakoletnega
športnega in kulturnega srečanja
izobraževalnih ustanov Sri
Sathya Sai
Dvorana Sai kulvant, Praśanthi
nilajam, 14. januar 2002.

Sonce je vzšlo, umirjeno in
spokojno. Dnevi so se začeli
daljšati. Potegnil je mrzel veter.
Polja so se šibila pod zlatim
žitom. Kmetje so peli od radosti.
Cvetni popki so se v vencih
razcveteli na rečnih bregovih.
Prišel je težko pričakovani
praznik sankranti, ki je zopet
napolnil naše domove s požetim
žitom.

(pesem v teluščini)

Ko bodo ljudje opustili sovraštvo
in nasilje, ko bodo gojili čustva
ljubezni in spoznali enost vsega
človeštva, bo na zemlji napočil
raj.

(pesem v teluščini)

Utelesenja ljubezni! Fantje in

dekleta!

Pred štirimi dnevi se je
Praśanti nilajam spremenil
v prav poseben svet. Študentje
univerz v Praśanti nilajamu,
Anantapurju in Brindavanu, kot
tudi učenci srednjih in osnovnih
šol, so predano in požrtvovalno
poprijeli za delo in pokazali
svojo vsestransko nadarjenost.
Študentom so pri pripravah
z vsemi svojimi močmi
pomagali tudi učitelji, tako
stari in mladi. Resnično, takšne
ljubezni, sloge, predanosti in
požrtvovalnosti ni mogoče
najti v nobeni drugi ustanovi
na svetu. Če bi takšne ustanove
delovale tudi vsepovsod drugje,
bi bil svet rešen vseh težav.

Študentje – fantje in dekleta –
so nastopili v čudovitih točkah
spretnosti in lepote. Poleg
šolskega znanja, so študentje
pokazali svojo nadarjenost na
različnih področjih. Zavest
je življenje. Naši študentje
se niso odlikovali le v športu
in igrah, ampak so nas
razveselili tudi z orkestrom
in igranjem na tradicionalnih
indijskih glasbilih. Levjo
plesno skupino so sestavljali
srednješolci in študentje
podiplomskih programov s
področja menedžmenta (MBA),
tehnike in naravoslovja. S
svojim velikim zanosom
in popolnim nastopom so
navdušili vse prisotne. Dekleta
z univerze v Anantapurju so
se posebej za Svamijev rojstni
dan in slovesnost ob podelitvi
diplom pod strokovnim

vodstvom naučila igrati na
tradicionalna indijska pihala
nadasvara. Zjutraj ste jih imeli
priložnost slišati. Sodelovale
so v športu, glasbi in kulturnih
prireditvah ne iz lastnega
zadovoljstva, ampak zgolj zato,
da bi razveselile Svamija. Z
neverjetno odločnostjo so se
spopadle z mnogimi težavami
in na koncu jim je uspelo.

Pravkar ste slišali govoriti
študenta iz Darjeelinga. Je
član levje plesne skupine. Med
eno od vaj se je povzpел na
višino več kot treh metrov, da
bi izvedel akrobatsko točko.
Svami mu je dejal, naj ne gre
tako visoko, toda v svoji veliki
želji, da razveseli Svamija, se ni
zmenil za moje besede. Izgubil
je ravnotežje in padel, nakar
mu je otekel vrat. Naročil sem
mu naj nekaj dni počiva, on pa
mi je odgovoril: »Svami, prišel
sem vse iz Darjeelinga, da bi se
poklonil pred Tvojimi stopali.
Ta cilj bom izpolnil ne glede
na to, kaj se pripeti mojemu
telesu.« Bil je odločen, da bo
sodeloval pri plesu. Jaz pa
sem bil zadovoljen z njegovo
predanostjo in neomahljivostjo.
Nežno sem se dotaknil
njegovega vratu in mu dejal, da
bo vse v redu. Bil je popolnoma
ozdravljen. Vsakemu izmed vas
se odzovem skladno z občutki,
ki jih gojite do mene. Moja
volja (sankalpa) je odvisna
od vaših občutkov. Na koncu
je fant nastopil in mojstrsko
izvedel svojo akrobatsko točko.
Danes najdete mnogo ljudi,
mladih in starih, ki se z neomajno

odločenostjo lotevajo velikih nalog. Toda doslej še ni nikomur uspelo razkriti skrivnosti uma in materije. Vse, kar človek počne od zore do mraka je povezano z umom in materijo. Vendar se celo visoko izobraženi ne potrudijo, da bi to razumeli. Če jih vprašate, kaj je um, pravijo: »To sploh ni pomembno.« Trdijo, da nima smisla poskušati razumeti naravo uma. Če pa jih vprašate, kaj je materija, pravijo: »Pozabite na to.« Za človeka je zelo pomembno, da razume povezavo med umom in materijo. Kdor ne razume narave uma, je bedak. Kdor pa jo razume, je resnično plemenit (mahanija).

Kakšne oblike je um? Od kje izvira? Kakšna je njegova narava? Kaj je njegova skrivnost? Tako bi se morali spraševati.

Atma ali duša je povezana s tremi vrstami moči:

1. umom (manas),
2. razumom (budhi) in
3. kulturno podedovanimi mentalnimi nagnjenji iz preteklih življenj in sedanjega življenja (samskaro).

Neskončnosti uma ni mogoče opisati. V trenutku lahko prepotuje še tako dolgo razdaljo. Njegova moč je neopisljiva in nedoumljiva. Brez moči uma ne moremo ničesar narediti. Um nima oblike. Deluje samo s pomočjo moči duše ali atme. Torej skozi um deluje notranji jaz in opravlja vse posvetne

dejavnosti. Narave uma ni mogoče razumeti niti po dolgih letih truda.

Naslednja je moč razuma. Razum je poln luči. Brez trohice sebičnosti razlikuje med dobrim in slabim.

Tretja je moč samskare ali prirojenih nagnjenj. Posledice teh nagnjenj ne trajajo samo eno življenje, temveč več življenj. V okviru teh prirojenih nagnjenj se lahko odredimo zlu in negujemo dobroto v mislih, besedah in dejanjih. Nobena knjiga ne more povsem opisati moči uma, razuma in prirojenih nagnjenj. Zato sem se odločil, da to moč pojasnim študentom.

Za začetek poizkusite razumeti odnos med umom in materijo. Eno ne more obstajati brez drugega. Vzemimo tole vrtnico. Ona predstavlja materijo. Brez uma ne morete videti njenega cveta. Um temelji na načelu odziva, odmeva in odseva. Pravi človek je tisti, ki razume kaj je um in kako deluje. Vi mislite, da je um skupek različnih misli. Od kod pa se potem pojavijo misli? Vir misli je jaz. Misli prihajajo iz zavesti (čaitanje). Vsak je obdarjen z modrostjo (vidžnano). Toda nekateri nespametni ljudje so ponosni na svoje knjižno znanje. Ti ljudje niso resnično izobraženi. Brez poznavanja jaza so vse druge vrste znanja neuporabne.

Vzemimo za primer človeka, ki je visoko izobražen v običajnem smislu. Vprašamo

ga: »Kdo si ti?« Kljub svoji visoki izobrazbi, ne bo pravilno odgovoril. Mogoče bo rekel: »Jaz sem Rama Sastri«. To je ime njegovega telesa in ne njegovega resničnega jaza. Če vprašanje ponovite, bo dejal: »Jaz sem znanstvenik.« Tudi ta odgovor ni pravilen, ker se nanaša na posvetno izobrazbo in nima nič opraviti z njegovim resničnim jazom. Če zopet ponovite isto vprašanje, bo odgovoril: »Jaz sem Indijec«. Ne razume, da niti ime, niti izobrazba, niti nacionalnost niso njegov resnični jaz.

Telo in um sta samo orodji. Sta pod vašim nadzorom. Ne istovetite se s temi orodji. Vi ste gospodar. Bodite gospodar svojega uma in postali boste veleum. Če istemu človeku to pojasnite s temi besedami, bo spoznal resnico in pravilno odgovoril: »Ves čas sem bil zaslepljen zaradi navezanosti na telo. Sedaj sem spoznal, da sem duša, ki je več kot telo, ki ne pozna meja časa in ki je ni mogoče razumeti s pomočjo posvetne izobrazbe.«

Nevidna duša je gibalo telesa. Ljudje pozabljajo na gospodarja (dušo) in ostajajo zaslepljeni zaradi svoje navezanosti na telo. Vse, kar se nanaša na telo, ime, poklic in izobrazbo, je minljivo. Resnica je vaše ime. Vi ste večni jaz. Zato opustite navezanost na telo in živite v atmični zavesti. Dokler ste navezani na telo, ne morete spoznati duše ali atme. Mogoče znate svete spise na

pamet, vendar je to le knjižno znanje, ki vas ne more voditi k vašemu resničnemu jazu. Vi ste duša, ki je izvor vse moči. Da bi razumeli moč duše, morate najprej proučiti naravo uma. Učinkov um ni mogoče opisati z besedami. Um je odgovoren za rojstvo, smrt, dejanja, družino, otroštvo, starost, srečo, žalost, uspeh in neuspeh.

Celo življenje je odvisno od uma. Ko boste razumeli naravo uma, boste spoznali tudi naravo materije. Da bi razumeli naravo uma, morate obvladati svoja čutila. Kako lahko nadzorujete druge, če ne morete nadzorovati niti lastnih čutil? Morali bi imeti nadzor nad čutili, da bi postali dober voditelj.

Um ima veliko moč. Ker človek ne razume njegove moči, se ponša s svojim omejenim znanjem. To je popolna neumnost. Misli, da vse ve. Svoj um zaposluje z nepomembnimi stvarmi, namesto da bi poskusil spoznati dušo. To je vzrok za človekove težave in bridkost. Sami ste odgovorni za svojo srečo in bridkost. Za vašo stanja ne smete kriviti drugih. Ker ne morete spoznati svojega resničnega jaza, doživljate dvojnost radosti in bolečine. Ko boste enkrat spoznali svoj resnični jaz, vas ta dvojnost ne bo več prizadela. Greh je obtoževati druge za svoje trpljenje. Trpite zaradi pomanjkanja lastne morale in lastnega neprimerne obnašanja. Vaša usoda je odvisna od vašega značaja. Značaj je

odvisen od dejanj. Dejanja so odvisna od misli. Zato negujte moralo in svete misli. Nihče ne more ubežati posledicam lastnih dejanj. Ta pa so odvisna od vašega uma.

Utelešenja ljubezni!

Brez uma ne morete obstajati. Vaš um je vedno z vami. Pravi ljudje boste postali šele tedaj, ko boste spoznali, kaj je um. Tako pravi Vedanta, ki je bistvo Ved, te pa govorijo o poznavanju lastnega jaza (atma džnani). Duša ali atma je kot nadzorna soba. Ko si pridobite dostop do 'nadzorne sobe', bodo vsa vaša čutila in vaš um pod vašim nadzorom. Ko vključite glavno stikalo v hiši, zasvetijo žarnice v vseh sobah. Duša je kot glavno stikalo in čutila so kot žarnice v posameznih sobah.

Vzemimo za primer dvorec z različnimi prostori, kot so spalnica, shramba, jedilnica, kopalnica, kuhinja, itd. Te sobe ste sami ustvarili. Med seboj so ločene s stenami. Če stene odstranimo, dobimo en sam velik prostor. Telesna navezanost je stena, ki ločuje in preprečuje, da bi spoznali svoj pravi jaz. Če pa steno porušite, boste spoznali neskončni in nesmrtni jaz. Vendar, namesto da bi spoznali neskončni in nesmrtni jaz, več rojstev ostajate navezani na telo. Prizadevajte si doseči nenavezanost vsaj od tega rojstva naprej. Trdite, da je nekaj 'vaše', toda to bo ostalo vaša lastnina samo dokler bo

obstajalo vaše telo. Po vaši smrti bo vaša lastnina pripadla nekemu drugemu. Ker je tako, zakaj bi se potem sploh navezovali na lastnino? Človeško življenje se vrti okrog 'jaza' in 'mojega'. 'Jaz' se nanaša na dušo, 'moje' pa na materijo. Um izvira iz duše. Materija je posledica uma. Ko boste spoznali naravo uma in materije, boste spoznali tudi vse ostalo.

Študentje!

Pred seboj imate še dolgo življenje. Ne čakajte na starost, da bi krenili na pot duhovnosti. Krenite zgodaj, vozite počasi in varno prispite na cilj. V vaših letih morate biti zelo previdni in ne smete zapravljati časa za nepomembne stvari. Čas je zelo dragocen in ko ga izgubite, si ga ne morete več povrniti. Napnite vse moči, da bi spoznali, kar morate spoznati, dokler so vaša čutila še ostra. Če tega ne zmorete sedaj, ne boste zmogli kasneje v življenju.

O človek, ne ponšaj se s svojo telesno lepoto, mladostjo in ostrimi čutili. Kmalu boš ostarel.

Tvoji lasje bodo osiveli, koža se ti bo nagubala in tvoj vid bo opešal.

Otroci se ti bodo rogali, te zmerjali s staro opico.

Tvoje telo ni nič drugega kot lutka iz mesa in krvi.

Poskušaj spoznati skrivnost, ki se skriva za kulisami te lutkovne predstave.

(pesem v teluščini)

Kdo vas bo reševal na stare

dni? Zato pravilno uporabite svoja čutila in si pomagajte sami. Nihče ne more zagotovo reči, kaj bo telo doletelo že naslednji trenutek. Zato se ne navežite na telo. Toda za telo morate primerno skrbeti, da ne boste odvisni od drugih. Iskreno opravljajte to dolžnost. O sebi govorite kot o jazu, ki ni nič drugega kot duša. Naj z vašim telesom upravlja samo duša. Če vprašate, kdo je Ramaja, bo nekdo vstal in dejal: »Jaz.« Če vprašate, kdo je Anil Kumar, bo oseba, ki stoji tukaj, odvrnila: »Jaz.« Jaz je temeljno načelo, prisotno v vseh ljudeh. Kot ena sveča prižge druge, tako so iz osnovnega jaza izšli vsi drugi jazi. En sam tok razsvetljuje vse žarnice. Vsa bitja so žarnice, Bog pa je generator. Če vas kdo vpraša: »Kdo si ti?«, bi mu morali odločno odgovoriti, da ste duša. Kaj je um? En vidik jaza. Kot je sladkor osnova za vse slaščice, je duša temelj telesa, uma in razuma. To osnovno načelo bi morali dosledno upoštevati. Vi pripadate človeštvu. Zato ne dopustite svojemu umu, da se obnaša kot opica. Pravzaprav je opica boljša od človeka, ker je služila Rami. Nekoč je opica takole poučila človeka: »O ti, tepček! Iz mene se norčuješ, toda v resnici sem veliko boljša od tebe. Si služil Bogu, kot sem jaz? Ubogala sem ukaz gospoda Rame, prečkala ocean in našla mati Sito. Kot pokorni sluga sem stala pred gospodom Ramo in se hrabro soočila z Ravano. Tudi ti bi moral biti ponižen pred plemenitimi in hraber pred

zlobnimi.«

Današnji človek se obnaša kot nora opica. Čeprav je brez repa, ima vse opičje lastnosti. Opustite te lastnosti, podajte se na sveto pot in naj bo duša vaš cilj. Spoznajte, da ste iskra božanske duše in si prizadevajte, da bi uravnesili svoj um, razum in prirojena nagnjenja. Prirojena nagnjenja so izredno subtilna. Mogoče jih sedaj ne razumete. Sledijo vam kot senca od enega rojstva do drugega. Prirojena nagnjenja so del procesa čiščenja. Vi imate moč, da se očistite, toda te moči preprosto ne uporabite. Morate se očistiti. To je sveti nauk indijske kulture. Indijska kultura je kot čisto zlato, toda čeprav je dragocena, je danes pozabljena. Ljudje ne spoštujejo svojih staršev in starejših. Pozabili so na sveti vrednoti ljubezen in ponižnost. Pomembna jim je samo posvetna izobrazba in materialne dobrine. Te pa so z vami samo dokler ste živi. Ko zapustite telo, vas spremljajo prirojena nagnjenja (samskara) in ne družina (samsara). Toda vi se ne zmenite za samskaro, ujeti ste v samsaro in trpite zaradi pomanjkanja miru.

Kljub svoji izobrazbi in razumu, neumnež ne bo spoznal svojega resničnega jaza
in zlobnež se ne bo odrekel svoji pokvarjenosti.
Moderna izobrazba vodi samo v dokazovanje
in ne k popolni modrosti.
Kakšno korist imate od posvetne izobrazbe,

če vas ne bo pripeljala v nesmrtnost?

Pridobite si znanje, ki vas bo napravilo nesmrtno!

(pesem v teluščini)

*

Nesmrtni boste postali takrat, ko boste spoznali svoj pravi jaz.

*

O, učenec!

V življenju se mučiš, samo da bi napolnil svoj trebuh.

Učiš se vedno novih podatkov z različnih področij.

Razmisli, koliko sreče si našel, ko ves čas od zore do mraka porabiš za učenje

in kopičenje bogastva, medtem ko pozabljaš na Boga!

(pesem v teluščini)

Ali lahko zgolj s proučevanjem zemljevida prepotujete svet po dolgem in počez? Tako je tudi nabiranje knjižnega znanja neuporabno. Vprašajte se, kaj ste pridobili s tem, ko ste pozabili na Boga in začeli verjeti v svet. Prav ničesar! Lahko greste na tuje in zaslužite na milijone rupij, toda ali boste s seboj lahko vzeli en sam novčič, ko se boste poslavljali od tega sveta? Kakšno korist imate od pohajkovanja po svetu? Ali žlica lahko okusi različne jedi? Tako tudi človek brez vsake koristi obiskuje različne dežele in bere različne knjige.

Utelešenja ljubezni! Študentje!

Negujte ljubezen in jo delite z drugimi. Spremenite ta svet v raj ljubezni. Potem ne bo več nobenega trpljenja. Spoznajte

naravo uma in odrešeni boste. Sodelovali ste na športnem srečanju, pokazali velike spretnosti in osvojili mnogo nagrad. S posvetnega stališča je tudi to zelo pomembno. Posvetna izobrazba je za življenje tukaj in sedaj, a duhovna izobrazba je za življenje potem. Torej je oboje pomembno. Posvetna izobrazba je kot leva noga in duhovna izobrazba je kot desna noga. Kot sta za hojo potrebni obe nogi, sta za napredek v življenju potrebni obe vrsti izobrazbe. Levo oziroma svet je potrebno nekega dne zapustiti, medtem, ko je desno oziroma duhovno vedno pravo. Večina od nas uporablja za delo desno roko. Kaj to pomeni? To pomeni, da bi morali delati samo pravične stvari in vsakega osrečiti. Celo v vsakdanjem življenju levico uporabljamo za čiščenje, medtem ko desnico uporabljamo za opravljanje dolžnosti.

Kaj je cilj človekovega življenja? Spoznati morate temeljno resnico, ki je načelo atme. Ta resnica se skriva v vas samih. Pri spoznavanju te resnice vam lahko pomaga samo razum, saj ima sposobnost razlikovanja med dobrim in slabim. Če hočete zaužiti pomarančo, morate olupiti grenko lupino. Celo opica olupi banano preden jo zaužije. Tako bi moral tudi razum opustiti zlo in sprejeti, kar je dobrega. Kaj imate od tega, da ste se rodili kot ljudje, če se obnašate kot opica ali bivol? Celo od bivolv in krav se lahko česa naučimo. Ko se pasejo na polju, ne izgubljajo

časa s prežvekanjem zaužite trave. Zato, ko naletite na

nekaj dobrega, to sprejmite brez odlašanja. Šele kasneje o tem razmislite in to dokončno osvojite.

Študentje!

Celo ptice in živali se obnašajo skladno s svojo naravo. Človek pa je kljub svoji izobraženosti pozabil na svojo pravo naravo in se obnaša kot tepček. Kaj vam bodo najvišje izpitne ocene, če ne poznate osnovnih življenjskih načel? Glavo lahko polnite s knjižnim znanjem in potem za dobro oceno podatke drdrate kot po tekočem traku na izpitu. Toda, kakšne bodo vaše ocene na duhovnem področju? Nobenega smisla nima, če imate v posvetni izobrazbi najvišje ocene, v duhovnosti pa najnižje. Ocene so nedvomno pomembne, vendar morate paziti, da ne boste slabo ocenjeni.

Prej vam je eden od nastopajočih pripovedoval o svoji izkušnji. Ko je med vajo padel, se je prestrašil, da je njegova priložnost splavala po vodi. Prosil me je, naj mu olajšam bolečino, da bi lahko sodeloval pri plesu. Ko sem videl, kako odločen je in kako močna je njegova vera, sem ga takoj ozdravil. Za Božjo milost sta potrebni prav takšna vera in odločnost. Svetnik Purandaradasa je dejal: »O Bog! Ko ščitiš svoje častilce si Rama in ko kaznuješ hudobne si Jama. Prahlati si se pojavil kot Narajana in demonu Hiranjakasipuju kot Jama. Navzameš si obliko, ki ustreza častilčevemu mnenju o Tebi.«

»Vedno pomagaj, nikoli ne prizadeni.« Tako je govoril tudi modrec Vjasa – »Za pomoč sočloveku boš žel zasluge, če mu škoduješ, pa grešiš.« Ni večjega grešnika od Božjega kritika. Ni hujšega pekla, kot oddaljevanje od Boga. Lahko se še tako izgovarjate, da je na tem svetu veliko ljudi pozabilo na Boga, pa vseeno udobno živijo. Zagotovo živijo, toda kot psi in lisice! Da bi si zaslužili Božjo milost, morate živeti kot Božji častilci.

Študentje!

Čuvajte sloves te ustanove in bodite vzor vsej družbi. To pričakujemo v povračilo za brezplačno šolanje. Nikjer drugje se ne bi mogli brezplačno izobraževati. Pri nas pa je šolanje popolnoma brezplačno. Denar

pride in gre, toda morala pride in raste. Zato negujte moralo. Ker ste deležni Svamijeve ljubezni, bi morala biti vsaka kaplja vaše krvi prežeta s hvaležnostjo.

Rektorjev namestnik je telefoniral trenerju v Singapur in ga zaprosil, da bi prišel sem in naučil mladeniče levji ples. Trener je prišel in opravil svoje delo. Včeraj pa sem poklical ravnatelja in ga vprašal: »Trener je prišel sem in nas vse osrečil. Kako naj se mu zahvalimo?« Ravnatelj ni imel nobenega predloga, jaz pa sem dejal, naj mu izplača 40.000 rupij za potne stroške. Tako poskrbim prav za vsakega študenta in vsakega trenerja. Vi mislite, da Svami ne ve, kaj se dogaja, toda Svami je kot atmično načelo prav vsepovsod. Jaz vse osrečujem in nase prevzemam vse težave, ki so posledica vaših dejanj. Vendar vi tega ne morete razumeti.

Letošnje srečanje je tako uspelo zaradi trdega dela vseh učiteljev. Kljub svoji častitljivi starosti sta Radhasvami in Ramamurthi neumorno delala in spodbujala študente. Naši ustanovi služita še celo po upokojitvi. Vsi so delali kot eden. Kjer je sloga, tam je Bog. Ko je Bog z vami, bo vse ostalo sledilo samo po sebi.

Uspeh športnega srečanja je sad skupnega dela. Naša ustanova nima para. Tukajšnje sloge, harmonije in ljubezni ne najdete nikjer drugje. Razlog za to je Svami. Ta sloga je sad Svamijeve ljubezni. Za študente sem

pripravljen potrošiti na sto tisoče rupij. Moj edini cilj je narediti iz njih vzorne državljane. Nekateri ljudje so nehvaležni za vse obilje Svamijeve ljubezni, ki so ga deležni. To je njihova usoda. Upravičite sloves te ustanove, kamorkoli vas zanese pot. To si želim od vas. Dal vam bom vse, kar me boste prosili. Mnogi obiskovalci so navdušeni nad našo ustanovo.

V Anantapurju so študentke univerze prav tako trdo delale. Stanovalci Putaparthija so lahko zelo srečni, ker lahko vsak dan vidijo Svamija (daršan), slišijo njegov glas (sparšan) in se z njim pogovarjajo (sambhašan). Toda študentke iz Anantapurja nimajo tega privilegija. Že dvanajst let je od tega, ko sem obiskal Anantapur, toda kljub temu odločno in predano opravljajo svoje dolžnosti v veri, da je Svami vedno z njimi. Za svojo predanost in iskrenost bodo nekoč nedvomno bogato nagrajene. Kmalu bom obiskal Anantapur in jim podelil blaženost. Vsako delo ima svoje sadove, toda potrebno je počakati na primeren čas.

Danes se mnogi ljudje bojijo, da bo med Indijo in Pakistanom izbruhnila vojna. Toda vojne ne bo. Indiji bo prizanešeno. Indija je sveta dežela in bo vedno varna. Mogoče bo prišlo do manjših sporov. Dandanes niti v majhnih, štiričlanskih družinah ni sloge. Kako lahko v takih razmerah pričakujete, da v večmilijonski deželi ne bo

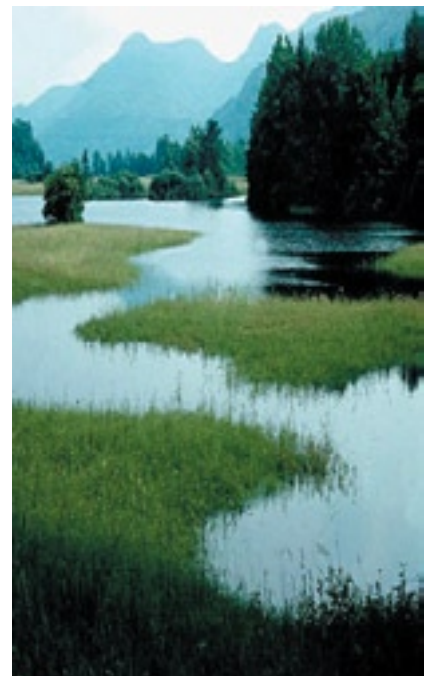
nobenih sporov? Toda vojne ne bo. Vsi bodo združeni v eno veliko družino.

Molite z vsem srcem za dobrobit sveta - naj bodo vsi ljudje sveta srečni (Loka samastha sukhino bhavantu). Srečni boste samo, ko bo vsemu svetu zavladala sreča. Tesno in neločljivo ste povezani s svetom. Ponavljajte Božje ime. Molite za blagostanje sveta in sodelujte v dejavnostih nesebičnega služenja.

Bhagavan je svoj govor zaključil s pesmijo: Hari bhadžan bina sukha šanthe nahi...

Prevedel: Marijan

Uredila: Ljubica

SREČA JE ZDRUŽITEV Z BOGOM

Božanski govor Bhagavana Sri
Sathya Sai Babe ob prazniku

Onam

Dvorana Sai kulvant, Praśanthi
nilajam, 31. avgust 2001

Na ta poseben dan vam
poklanjam milost in vas
blagoslavljam.

Kakšno srečo je našel demon
Somakasura, ko je ukradel Vede
in zmerjal Boga?

Kakšna usoda je doletela
desetglavega Ravano, ki je
ugrabil Ramovo družico?

Kaj je s tega sveta s seboj
odnesel Durjodhana,
ki Pandavam ni hotel odstopiti
niti pedi zemlje?

Kaj se je nazadnje zgodilo z
zlobnim Kamaso, ki je poklal
nebogljene otročiče?

Enaka usoda čaka današnje
hudodelneže. Če ne že danes,
jim bo sojeno jutri.

O, človek! Naj tvoje želje
ne bodo prevelike! Raje živi
skromno življenje!

Utelešenja ljubezni!

Ves svet je prežet z resnico.
Resnica je vseprežemajoča.
Vse bogastvo in vse udobje
izvirata iz resnice. Brez resnice
svet ne more obstajati. Danes
se človek sooča s težavami, ker
je pozabil resnico. Resnice ni
mogoče prikriti, niti spremeniti.

Resnica je nekaj, kar se ne
spreminja s časom. (Trikala
badhjam sathjam.) Indija že
od davnih časov uživa mir in
napredek, ker so njeni ljudje
ostali zvesti resnici. Indijci
širijo duhovno sporočilo po
vsemu svetu. »Naj bodo vsa
bitja sveta srečna – loka samasta
sukhino bhavantu« je njihov
moto. Toda, ta sveti ideal je
danes pozabljen. Ni pravičnejše
poti kot je zvestoba resnici
(sathjanasti paro dharmā).
Resnica je bistvo človeškega
življenja. Vse človeške vrednote
temeljijo na resnici. Resnica
je najplemenitejša krepost.
Mogoče ste že slišali zgodbo
o kralju Harisčandri, ki je za
resnico žrtvoval svoje kraljestvo
in celo svojo ženo in sina.

Stvarstvo izhaja iz resnice in se
zlije z resnico. Ali sploh obstaja
mesto, kjer ne bi bilo resnice?

Predstavljajte si to čisto in
neomadeževano resnico!
(Pesem v teluščini)

Mogoče resnica zveni kot
preprosta beseda, toda zelo
pomembno je poznati njeno
veličino. Resnica preveva vse,
kar obstaja. Od nje je odvisno
vse stvarstvo. Če izgubimo sam
temelj, kaj še ostane od našega
življenja? Ni mesta, kjer ne bi
bilo resnice.

Utelešenja ljubezni!

Vsa dejanja cesarja Balijsa so
temeljila na resnici. Svoje
dolžnosti je opravljal tako, kot
da bi bili podložniki njegovi

lastni otroci. Bali je bil zelo
radodaren. Bil je usmiljen in bil
je svetlo sonce resnice. Že zaradi
golega dejstva, da je vladal v
deželi Kerala, ljudje tam še
danes živijo v blaginji in sreči.
Z lahkoto je premagal manjše
bogove. V zahvalo za svojo
zmago je na bregu reke Narmada
pripravil žrtveni obred. V tistem
času se je Bog utelesil kot
Vamana. Rodil se je svetniškemu
paru Kašjapi in Aditi. Družina je
živela v puščavniškem bivališču
Sidhašrami. Mladi Vamana se je
peš odpravil proti kraju, kjer se
je Bali pripravljaj na sveti obred.
Deček je kar žarel od lepote
in vsi so se ozirali za njim.
Vamana je bil čisto posebljenje
pozitivnega magnetnega polja.
Ko je Balijsa hči Ratnamala
dečka zagledala, si je v mislih
zaželela, da bi bil Vamana njen
lasten otrok in bi ga lahko po
mili volji ljubkovala. Toda,
kot veste je Vamana medtem
Balijsa poslal v onostranstvo.
Ta dogodek je Ratnamalino
ljubezen do Vamane spremenil
v takšno sovraštvo, da bi dečka
lahko ubila z lastnimi rokami.
Vsevedni Vamana je opazil, kaj
je Ratnamali rojilo po glavi in
dejal: »Naj bo tako!« Vseprisotni
Bog venomer blagoslavlja vse.
Nič mu ni skrito. Zato naj bodo
vse vaše misli dobre.

Božje roke, noge, oči, glava,
usta in ušesa prežemajo celo
stvarstvo.

Vamana je tako dejal Ratnamali:
»Mati, najprej si si zaželela, da bi
me podojila. Ko pa si bila priča

strmoglavljenju svojega očeta, se je ta tvoja želja sprevrгла v sovraštvo. Zaželela si si, da bi me nahranila s trupom in me tako pokončala. Zato se boš ponovno rodila v dobi dvapara juga kot Puthana. Hranila me boš s strupenim mlekom, umrla pa boš ti sama.« Torej je za vse nas zelo pomembno, da so vse naše misli dobre, kajti Bog nas venomer blagoslavlja s takojšnjo izpolnitvijo. Ker človek te resnice ne pozna, si svoj um polni z raznimi slabimi mislimi.

Ne glej grešnih prizorov, glej
dobre prizore.
Ne poslušaj grešnih besed,
poslušaj dobre besede.
Ne imej grešnih misli, imej dobre
misli.
Ne govori grešnih besed, govori
dobre besede.
Ne greši, naj bodo tvoja dejanja
dobra.
To je pot k Bogu!

Torej, če so naše misli čiste, smo blagoslovljeni s čistostjo. Svoj um pa zapolnjujemo z grešnimi mislimi in zapravljamo čas za grešne dejavnosti in slabo družbo. In ko žanjemo posledice in trpimo, smo nesrečni. Ker vse misli izvirajo iz uma, so posledice neizbežne. Takšna je bila Ratnamalina usoda. Ko ste v težavah, oštevate Boga, ne spredite pa, da je vaše trpljenje posledica vaših lastnih misli. Zato morate imeti dobre misli in iskati dobro družbo. Od takrat naprej je bila Ratnamala nenehno

pozorna na svoje misli. Vladar Bali je bil posebljena radodarnost. Storil je vse, kar je bilo v njegovi moči, da bi izpolnil svojo obljubo. Mladi Vamana je zahteval tri kose zemlje. Bali je njegovi zahtevi ugodil brez obotavljanja. Njegov učitelj Sukračarja mu je to odsvetoval, rekoč: »Ta, ki stoji pred teboj, je sam Višnu. Ko mu nekaj obljubiš, moraš obljubo držati. Zato se nikar ne prenašli.« Bali mu je odvrnil, da ni večjega greha kot prelomiti dano obljubo in učiteljevemu nasvetu navkljub je držal svojo besedo. Bali se je bil pripravil držati resnice za vsako ceno. Tako ga je Višnu poslal v onostranstvo, kjer ga je obdal z vsem udobjem. Z bivanjem v onostranstvu si je Bali zagotovil večno življenje. Bali je molil, da bi se Vamana vsako leto vrnil v Keralo in jo tako blagoslovil. Prebivalci Kerale ta dan v letu imenujejo »onam« in ga goreče praznujejo.

Cesar Bali je bil nadvse kreposten. Čeprav je bil rojen v družini demonov, je bil poln božanskih misli. Zaradi Balijevih velikih odlik prebivalci Kerale še danes uživajo mnoge koristi. Onam ni samo dan, ko pripravljamo slaščice in razne poslastice, ki se jih potem najemo do onemoglosti. Na ta dan moramo ponovno doživeti srečanje med Balijem in Vamano. Na današnji dan naj bi bil Vamana fizično prisoten v Kerali in zato naj bi ta dan praznovali z veseljem in radostjo. Živeti bi morali

na etičen, moralen in duhoven način.

Govori resnico, govori vljudno in ne govori neprijetne resnice. (Sathjam brujath, prijam brujath, na brujath sathjamaprijam.) Te tri vrednote so etične, moralne in duhovne. Tesno so povezane z resnico. Delovati bi morali za blaginjo vsega sveta, pri tem pa bi morali hoditi po poti resnice in za nobeno ceno ne bi smeli opustiti duhovnosti. Politična ureditev Kerale je komunistična. Kljub temu noben prebivalec Kerale, ne glede na svoje politično prepričanje, ne zanemara svojih vsakodnevnih verskih dolžnosti obredne kopeli, nanašanja svetega pepela ali sandalovine na čelo in rednega obiskovanja templja. Ljubezen in predanost Bogu, ki ju najdemo med prebivalstvom Kerale, sta brez primere. Keralo je čudovita dežela. Njeni ljudje so nadvse duhovni. Vendar pa so sčasoma tudi njihova nežna srca otrdela. Zakaj? Za to je odgovorno naše lastno obnašanje. Posameznikove dobre in slabe navade vplivajo na celo deželo.

Če izgubiš denar, nič ne izgubiš.
Če izgubiš zdravje, nekaj
izgubiš.
Če izgubiš značaj, vse izgubiš.

Zato mora vsak varovati svoj značaj. To je edina Božja želja. Ker ne poznate resnice, zapravljate svoj čas za kopičenje

bogastva in druge sebične dejavnosti. To sebičnost bi bilo potrebno izkoreniniti iz človeškega srca. Vsi smo eno, zato ravnajmo z vsemi enako. Vse človeštvo je ena sama družina. Ne glede na to ali ste verni ali neverni, mladi ali stari, spoznati morate, da pripadate eni sami rasi, rasi človeštva. Razviti morate človeške vrednote. Brez njih ste ljudje samo po zunanjem videzu. V človeku kar mrgoli od jeze, poželenja, požrešnosti in ljubosumnosti. To so živalske lastnosti. Jeza je značajska poteza psa. Nemiren um je lastnost opic. Vi pa niste niti psi niti opice. Kadar ste jezni, se spomnite, da niste pes in vaša jeza bo izginila. Danes v ljudeh razsaja veliko živalskih lastnosti. To se mora spremeniti. Kaj so človeške lastnosti? Usmiljenje, resnica, potrpežljivost, sočutje... Te človeške lastnosti je potrebno negovati.

Bog deluje na veliko različnih načinov, kar ne bomo nikdar doumeli. Tako se tudi mi različno odzivamo in obnašamo v raznih situacijah. Te odzive ustvarjamo sami in ne ustrezajo resničnosti. Zdi se, da jezo v nas povzroča nekdo drug. Tudi druga razpoloženja, kot so pohlep, ljubosumje, ponos in zaslepljenost, so notranja stanja, ki jih prenašamo na druge. Bog je čist, neopisljiv in nesebičen in na tega Boga usmerite svoje notranje pomanjkljivosti. Vi pa si prizadevate, da bi te negativne impulze potlačili. To

vam ne bo koristilo, ker bodo slej ko prej izbruhnili na dan. Zato bi si morali prizadevati, da se pravočasno zaščitite pred temi razpoloženji in občutji.

Mnogo goriv, kot sta nafta in premog, pridobivajo globoko pod zemljo. Od kje ta goriva izvirajo? Dolgo časa so se nabirala v globinah zemlje, sedaj pa prihajajo na plan. Podobno se v vas skrivaj nabirajo razpoloženja, kot so poželenje, jeza in sovraštvo. Prej ali slej pa bodo planila na plan. Zato raje pazite, da se jih sploh ne nalezete. To je prava človeška vrednota. Že sam poskus, da bi nadzorovali ali krotili jezo je znak šibkosti. Svoj značaj morate oblikovati tako, da sploh ne boste več poznali jeze.

Utelešenja ljubezni!

Obstaja veliko človeških lastnosti. Vsem se ni mogoče izogniti ali jih s silo pregnati. Morali bi razlikovati med njimi in se odpreti samo dobrim lastnostim. Ukoreninite te dobre lastnosti v sebi in bodite vzor drugim. To je prava človeška vrednota. Prva je ljubezen. Ljubezen je Bog, zato živite v ljubezni. Vaše srce bi moralo biti polno čiste ljubezni. Če je naše srce polno svete ljubezni, vanj ne morejo vstopiti slaba nagnjenja. Srce je enosed in ne dvosed. V njem je prostora le za eno nagnjenje: božansko ljubezen.

Začni dan z ljubeznijo.
Preživi dan v ljubezni.
Napolni dan z ljubeznijo.
Končaj dan z ljubeznijo.
To je pot k Bogu!

Ljubezen izvira iz resnice in resnica izvira iz ljubezni. Eno brez drugega ne obstaja. Resnica je notranji tok, ljubezen pa je njen zunanji tok. Izraz te resnice je vedski rek, ki pravi, da je vseprežemajoči Bog prisoten znotraj in zunaj. Božje načelo pa je izraz te enosti. Notranji tok je stalen. Predstavlja ga Sarasvati. Mogoče ste že videli reki Ganges in Jamuno. Sarasvati je nevidni, podtalni tok. Neskončen notranji tok načela Sarasvati je dar govora. Naša sposobnost govora je božansko načelo Sarasvati in zato je ne smemo zlorabiti ali nepravilno uporabiti. Nadzor nad govorom je življenjskega pomena. Če se spotaknete in padete, ni velike škode. Če pa se »spotaknete« s svojim jezikom in rečete nekaj, česar ne bi smeli, povzročite nepopravljivo škodo. Od vseh človeških sposobnosti je govor najpomembnejši, zato ga morate uporabljati kar najbolj previdno. Naj vaše besede ne bodo nikoli škodljive ali neresnične. Mogoče se vam to zdi zelo težko, vendar je v resnici zelo preprosto. Dejstvo je, da lahko jezik bolj nadzorujete kot zobe ali druge dele vašega telesa, saj je zelo gibljiv, ker v njem ni kosti. Lahko ga obračate po mili volji in izrečene besede zaplešejo v poljubno izbranem tonu. Zato izgovarjajte samo svete besede:

neopisljiv, čist, končno bivališče, večen, brezmadežen, razsvetljen, svoboden in utelešenje svetosti. Zvoki izvirajo iz jezika. Pravijo, da je Bog utelešenje besede. Bog je utelešenje zvoka, gibljivosti in negibljivosti, svetlobe, govora, večne blaženosti, veličastnosti, privida in blagostanja. Zato vedno govorite nežno. Da bi človeštvo napredovalo v pravi smeri, mora zvok temeljiti na

resnici in ljubezni.

Utelešenja ljubezni!

Vladar Bali si je večno življenje zagotovil le z resnico in ljubeznijo. Njegovo telo je umrlo, njegov duh pa je postal večen. Telo je kot vodni mehurček in um je kot nora opica. Zato ne sledi telesu in umu. Sledi svoji vesti. To je

sporočilo Balijevega življenja.

Vest je nesmrtna.
Univerzalna zavest nima ne rojstva, ne smrti
Nima ne začetka, ne sredine in ne konca.
Je vseprisotna kot duša vseh stvari.

(Pesem v teluščini)

Kako naj bi to razumeli? Vse vaše dojemanje je zgolj odsev te resničnosti. Zvoki, za katere mislite, da jih vi ustvarjate, so vseprisotni. Vse lepe besede, ki so bile danes izrečene in vse blagozvočne pesmi, ki smo jih odpeli so odmevale v tej dvorani. Kam so se razblinile? Vse so del božanske vibracije, ki je prisotna v vseh mehkih in trdih predmetih. Besed ali glasbe ne slišite ves čas, božanske vibracije pa so večne in vseprisotne. Te božanske vibracije nas prežemajo od nog do glave. Samo če dosledno in pravilno uporabljate svoj dar govora, vas bodo napolnile božanske vibracije in začutili boste božansko blaženost.

Ali lahko bitje, ki se ne boji greha,
ki je nevedno in nespoštljivo in ki ne premore niti trohice človečnosti,
imenujemo človek?
Takšno bitje je sovražnik svetovnega miru.

(Pesem v teluščini)

Kaj je vzrok za nasilje in nemir

na svetu? Posameznikovo življenje je odsev svetovnega položaja. Če bi bil vsak posameznik dober, bi svetu vladal mir. Naj bodo vaše besede in dejanja dobra! Spremenite svoje življenje, naj postane sveto! Na ta način širite dobroto na vsakem koraku. Govorite z ljubeznijo! Pojte z ljubeznijo! Tako so pele Krišnovе pastirice:

Da bi v tej pusti deželi brez ljubezni lahko vzkliła semena ljubezni,
z vsemi čustvi in slapom ljubezni,
da bi nenehno tekla reka ljubezni,
o Krišna, poj nam!

(Pesem v teluščini)

Glasba je odsev ljubezni. Vsi pojavi so odsev, odziv in odmev. Življenje je odsev, srce je resničnost. Če je resničnost jasna, sta odsev in odmev resnični odraz notranje resničnosti. Zato moramo napolniti srce z ljubeznijo. Ljubezen je širok pojem, ki ima veliko pomenov. Poznamo posvetno ljubezen, telesno ljubezen... Vendar prava ljubezen je samo ena. Vse ostale vrste ljubezni so minljive. Prava ljubezen je duhovna ljubezen, ki izvira iz srca. Samo duhovna ljubezen, ki se širi iz srca je pozitivna, vse druge oblike ljubezni pa so negativne. Celu obredi, ki jih izvajate, meditacija in čaščenje so v resnici negativni. Sedite v meditaciji, vaš um pa medtem nakupuje v trgovini. Nadzor nad umom je pravo

čaščenje. Noben obred ni pravi, če pustite umu, da bega, medtem ko vaše roke častijo Boga.

Um je tisti, ki zaslužni in osvobodi človeka (manah eva manušjanam karanam bandhamokšajo). Naj bo vaš um osredotočen na Boga. Predstavljajte si ključavnico. Vanjo vstavite ključ, ga obrnete v desno in ključavnica se odklene. Če pa ključ obrnete v levo, se ključavnica zaklene. Vaše srce je ključavnica in vaš um je ključ. Osredotočite svoj um na Boga in osvobodili se boste. Če pa ga usmerite v svet, pristanete v ječi. Naš um je stalno osredotočen na svet. Obseden je s svetom. Seveda svet obstaja, toda naše izkušnje v njem so nestalne, minljive. Obstaja samo ena resnica: duhovna resnica. Duhovno življenje pomeni zlitje. Posvetno življenje je privid, iluzija. Čeprav privid lahko vidimo, ne temelji na resničnosti. Dva se lahko poročita tudi, če se ne razumeta. Ko prvi reče 'da', drugi pravi 'ne', in stvar preraste v prepir brez konca. Ali poroka zagotavlja enost? Ne. Samo enost je resnična. Resnica je ena, toda modreci o njej govorijo z mnogimi imeni (ekam sath viprah bahudha vadanthi).

O, človek! Kakšna sreča te čaka, ko pozabljaš na Gospodove lotosove oči in se pehaš za tem in onim, da bi si napolnil trebuh vse od trenutka, ko zjutraj odpreš svoje oči in dokler jih zvečer zopet ne zatisneš?

Pesem v teluščini.

*

V življenju si na vse pretege prizadevate, da bi napolnili samo svoj trebuh.

Pridobili ste si veliko znanja z različnih področij. Niste pa sposobni uživati v popolni blaženosti.

Zato se zatecite k Bogu in premišljuje o Njem.

Zagotovo vam bo pokazal pravo pot.

(Pesem v teluščini)

Da bi napolnili trebuh, študiramo, se poklicno usposabljam o in zaposlimo. Vse to počnemo z enim samim ciljem: da bi obogateli. Tako si nenehno kopičimo premoženje in posest. Vendar, ali je po smrti že kdo kaj odnesel s seboj? Za dostojno življenje je potrebno samo nekaj denarja. Denar je dvorezen meč, ki ga je mogoče dobro ali slabo uporabiti. Denar pride in gre, morala pa pride in raste. Zato si je predvsem potrebno ustvariti zalogo morale. Današnji študentje hlepijo po bogastvu, vplivnosti in prijateljih, prav nič jih ne zanima značaj. Brez pravega značaja so bogastvo, vpliv in prijatelji brez vrednosti. Pravi človek je tisti, ki premore zdrav značaj. Živali poskrbijo za svoje telesne potrebe razumno in ob pravem času, človek pa ne. Čemu koristi tako neobrzdano življenje?

Prebivalci Kerale si morajo prizadevati, da bi ohranili svojo starodavno kulturo. Vsa semena njihove kulture so še vedno

živa in močna. Vladar Bali je spodbujal čiste in svete misli in dejavnosti. Imenovali so ga Mahabali (Veliki Bali), ker je bil v vseh pogledih plemenit. Dežele, ki jo je ustanovil tako velik človek, ne smemo podcenjevati. Na svetovnem zemljevidu je Kerala majhna, v resnici pa je sedež božanskosti. Kerala je dežela blaženosti. Tam sta se rodila Bali in Vamana, tam se je Visvamitra podvrgel skrajni pokori in odkril sveto mantr o gajatri, ki se začne z besedami: bhur bhuvah suvah. Bhur pomeni udejanjanje, bhuvah vibracijo in suvah sevanje. Vse stvarstvo je sestavljeno iz teh treh načel. Sevanje je Bog, vibracija je življenje in udejanjanje je telo. Vse to troje je v vas.

Vi niste eden, temveč trije: to, kar mislite, da ste (telo), kar drugi mislijo, da ste (um) in to, kar v resnici ste (duša). Le tedaj, ko boste spoznali to resnico, boste postali človek. Ne navežite se preveč na svoje telo. Dokler živite, morate skrbeti za svoje zdravje. Telo je temelj karma joge. Um je osnova za meditacijo in bogoslužje. Srce pa je bistvenega pomena za spoznanje. Doumeti morate enost teh treh načel.

Kaj je primerno za darovanje Bogu? Pravijo, da list, cvet, sadež in voda (patram, pušpam, phalam, tojam). In kaj to je? List je vaše telo, cvet je vaše srce, sadež je vaš um in voda so solze blaženosti. Namesto, da se preveč navežete na minljivo

telo, se osredotočite na načelo duše (atmatatvo). Tudi telo naj bo predano Bogu. Kako? S čaščenjem in drugimi svetimi dejanji.

Utelešenja ljubezni!

Za čaščenje ni potrebno iskati templjev in svetišč. Vaše lastno telo je tempelj. Telo je tempelj, njegov stanovalec pa je večni Bog (deho devalaja proktho dživo deva sanathana). Boga ne najdete v templju ali palači. Najdete ga v svojem srcu. Ste utelešenje Boga. Rigveda pravi:

S tisočimi glavami, tisočimi nogami in tisočimi očmi prežema Bog vse stvarstvo.

Zapomnite si, da niste samo človek, temveč utelešenje Boga. Če boste v to trdno verjeli, boste spoznali resnico. Pravijo, da kdor pozna Boga, postane sam Bog. (Brahmavid brahmaiva bhavathi.) Če dojemate sebe kot Boga, boste postali Bog. Če pa dojemate sebe kot človeško bitje, boste to tudi ostali. Čeprav je vaše telo človeško, v vas biva božansko načelo. Da bi to načelo spoznali, morate imeti čisto in neobremenjeno srce. In da bi srce očistili, praznujemo praznike. Glavni namen praznikov je očiščenje uma. Kjer je enost, tam je čistost. Kjer je čistost, tam je Bog. Torej je enost zelo pomembna za človeštvo. Z ljubeznijo opravljajte vsakodnevna opravila.

(Bhagavan je zapel pesem Prema mudita manase kaho. Nato je nadaljeval z govorom.)

Utelešenja ljubezni!

Dandanes je na poti duhovnosti mnogo ovir. Toda te ovire so zgoljčasne in premagljive. Človeški um je po svoji naravi nestanovit, posvetnost pa to še stopnjuje. Osredotočite svoj um na en sam cilj in ne dopustite mu, da koleba. Tega cilja se morate držati vse do konca. Takšna osredotočenost na en sam cilj je danes redka. Zakaj? Obstaja množica tako imenovanih duhovnih voditeljev z različnimi imeni, kot so Mathadži, Svamidži in Babadži. To zmede človeški um. Obstaja samo en Bog. Oprimate se enega Boga po vaši lastni izbiri in mu ostanite zvesti. Ne begajte sem ter tja, saj boste postali zmedeni in izgubili boste vero. Kako naj mlada sadika zraste v zdravo drevo, če jo pogosto presajate iz enega kraja na drugega? Morate jo posaditi na eno mesto, jo redno gnojiti in zalivati, dokler ne zraste v čvrsto, močno drevo. To je prava predanost. Če kar naprej menjavate duhovnega učitelja, vaša predanost ni več pristna. Ne krenite po takšni poti. Izberite enega učitelja in zaupajte, da je Bog vsepovsod.

Githa pravi: »Večna duša v vseh bitjih je del Moje biti.« Zaupajte, da je Bog v vseh, če pa begate od enega boga do drugega, vaša predanost ni pristna. Svoje pripadnosti ne bi smeli

menjati. Vaša vera bi morala biti neomajna. Naj bodo vaše težave in trpljenje še tako velike, premostiti jih morate in živeti naprej. To je resnična predanost. Mnogo velikih duš je moralo skozi takšne preizkušnje. Kaj vse sta prestala Mira in Sakubai. Toda njuna vera je bila neomajna in nikoli se nista odvrnila od svojih izbranih božanstev. Mirin mož Maharana je bil tako nezadovoljen s svojo ženo, da jo je vrgel iz palače. Mira je bila samo za trenutek presenečena, nato pa se je hitro zopet zbrala. Obšla jo je tolažeča misel, naj se odpravi na breg Gangesa in Jamune. (Svami je s svojim božanskim glasom zapel pesem Čalo re man Ganga Jamuna ter.) Vsi bi morali biti tako neomajno predani.

Šankaračarjev nauk je podoben. Nekemu brahminu je svetoval, naj ne izgublja čas z učenjem slovničnih pravil na pamet. Dejal mu je, naj se raje osredotoči na Božje ime Govinda: »Tepček, posveti se čaščenju Govinde, saj ko te bo gospodar smrti Jama poklical k sebi, ti slovnična pravila ne bodo prav nič pomagala. Zato raje časti Govindo.« Vsi nauki teh velikih učiteljev so resnični in večni. Te nauke bi si morali zapomniti. Če si boste vsak dan premislili, boste uničili svoje srce. Nadzorujte svoj nemirni um in zmotna prepričanja. To je glavna značilnost pravega slednika. Boga častite v katerikoli obliki in s katerimkoli imenom. Bog ima tisoče imen in nešteto oblik.

Gospod ima mnogo imen. Pri čaščenju Gospoda s tisočimi imeni se morate zavedati, da se obračate na enega samega Boga. Rama, Krišna, Govinda, Alah in Jezus so različna imena enega samega Boga. Trdno verujte v to v svojem srcu in živite dostojno življenje. Bodite vedno blaženi. Sreča je združitev z Bogom. Posvetnost prinaša samo bolečino in bridkost. Vaše življenje lahko popolnoma razpade. K meni prihaja veliko ljudi in prosi za notranji mir. Pravim jim: »Sin, mir ni nekje zunaj, tam najdeš samo ruševine.« Ste utelešenje miru, ste utelešenje Boga, resnice in pravičnosti (dharma). Ko

posvetno življenje je ena sama skrb,
 smrt je ena sama skrb,
 mladost je ena sama skrb,
 starost prav tako,
 vsaka najmanjša ovira je ena sama skrb,
 vaša usoda je ena sama skrb,
 težave so ena sama skrb,
 celo sreča in čudeži prinašajo skrbi.
 Vsa ta skrb pa izgine, če smo v mislih pri Bogu.

(Pesem v teluščini)

Če boste kopali vodnjak na obali morja, boste našli samo slano vodo. Če pa boste kopali vodnjak

njih današnji praznik skromno in na svoj način praznuje v svojem domu. Verjetno ne bodo nikoli dobili priložnosti, da bi praznovali skupaj z večtisočglavo množico, kot praznujemo danes mi. Prebivalci Kerale so Balijevi podaniki. Blagoslovil jih je Vamana, zato so srečni in krepostni. Ne pozabite svoje starodavne kulture. Ta je vaše življenje. Danes naša kultura propada. Kaj vam sploh še ostane, če izgubite svojo kulturo? V tem primeru izgubite vse. Semena starodavne indijske kulture, posajena v vaši deželi, so živa in klijejo. Ne pustite, da zamrejo! Naj rastejo še hitreje! Tako verniki in neverniki so prežeti s to kulturo. Negujte in razvijajte jo še naprej. To je moja želja. Ničesar si ne želim zase. Nimam osebnih potreb. Vse, kar si želim je vaša sreča in vaša ljubezen.

Prevedel: Marijan

Uredila: Ljubica

boste posebljenje notranjega miru, ne boste več pogledovali za tistim, kar je zunaj. Sledite svojemu srcu in dosegli boste svoj cilj. Spoznajte, da so vse duše eno. Tako bo vaše življenje postalo sveto. Človek pa se spopada z mnogimi težavami.

Rojstvo je boleče,
 življenje na zemlji je ena sama skrb,

blizu reke Ganges, boste našli čisto vodo samega Gangesa. Če ste že našli čisto Gangesovo vodo blizu reke, zakaj bi izgubljali čas s kopanjem vodnjakov tu in tam? Bog je kot reka Ganges, ko poplavlja. Ni vam potrebno kopati vodnjaka. Ostanite blizu Boga, bodite mu ljubi in uživajte v blaženosti. Prebivalci Kerale imajo veliko srečo. Vsak izmed

Om

Sai

Ram

MAHAŠIVARATRI

Velika Šivova noč

V našem Sai centru v Ljubljani smo se zopet zbrali 12. marca na praznovanju vsem tako ljubega mahašivaratrija, tega indijskega praznika, ki se je saievcem po vsem svetu še posebej priljubil, saj se na ta dan počutimo prav blizu Bogu. Tokrat se nas je zbralo manj kot prejšnja leta, čemur je verjetno botrovalo dejstvo, da je letošnja Šivova noč bila na torek, se pravi na začetku delovnega tedna, kar vsekakor ni tako spodbudno za vse, ki bi želeli bedeti vse do jutra. Poleg uvodnih besed in svetih pesmi, smo tudi tokrat pripravili kratko igro. Dogajanje za razliko od prejšnjih let ni bilo postavljeno v nebeške višave Šivovega himalajskega kraljestva, temveč kar na ljubljansko tržnico, ki jo obiščejo prav posebni »kupci«: Brahma, Višnu in Šiva (v nepozabni zasedbi Marka, Damjana in Severina, ki so se že kar udomačili v božanskih vlogah). Božanski gostje so neizmerno presenetili klepetavi branjevki (Tino in Ljubico), ko so se spustili iz nebeških višav na klic dame (Barbre), ki ni bila kos odrezavim prodajalkam solate, in razsodili, katera zelenjava je najboljša in zakaj. Čeprav nam je gledališče v neizmerno veselje, pa smo pravi nektar zaužili šele v dolgi noči, ki smo jo preživeli z Bogom. Kljub temu, da smo odpeli več kot sto pesmi, nas glasovi niso (prevečkrat) izdali

in družno smo premagovali utrujenost vse do sončnega vzhoda ob šestih zjutraj. Če si sposodim Adrianove besede, se verjetno nihče od nas ne zaveda, kaj smo spremenili pri sebi tisto noč in kaj nam bo še prinesla. Rečem lahko le, da me od takrat spremlja prav poseben mir, globoko zaupanje, da bo »vse v redu«. In to je trenutno veliko več kot sem nadejala. Hvala, Svami, za vse darove, hvala za »maratonsko« ekipo, hvala, ker nas navdihuješ!

Brez notranjega gibala bi bila narava nemočna. Zunanji videz je zgolj odsev resničnosti. Išvara je zgolj odsev Brahmama, inteligenca za zavestjo. Šivarathri nas spodbuja, da spoznamo to temeljno resnico in živimo skladno s tem spoznanjem.

Božje milosti si ni mogoče pridobiti z ostrino razuma, zapletenimi jogijskimi vajami in asketskimi odrekanjem. Pridobimo si jo lahko samo z ljubeznijo, ljubeznijo, ki ne zahteva plačila, ki ne pozna pogajanj, ki jo radi izkazujemo kot poklon ljubečemu Bogu. Z ljubeznijo, ki je neomahljiva. Samo ljubezen lahko premaga še tako številne in velike prepreke. Ni sile, večje od čistosti, ni blaženosti, večje od ljubezni, ni radosti, bolj blagodejne od predanosti, in ni zmagoslavja, bolj častivrednega od predaje.

Pravilno življenje, uravnoteženo življenje, iskreno življenje – to je nauk Ved. Vendar pa so svetlo obličje Ved iznakazili skrajneži in lažni učitelji. Ljubezni ne smemo odmerjati glede na kasto, prepričanje, gmotni položaj in intelektualne dosežke druge osebe.

Ne glede na zagato, ne glede na to, v kako hudi skušnjavi ste, nikoli se ne odvrnite od Boga. Po nevihti vedno posije sonce. Strast, nemir in strah škodijo človeškemu značaju. »Sem kar čutim.« Tako uspeh kot neuspeh sta delo vašega lastnega uma. V vsakem človeku bi morali videti val enega in istega »jaza«. Tako se boste otresli predsodkov. Bog je voznik, sarathi. Predajte se mu in se osvobodite skrbi. Potujte varno in srečno prispite na cilj. Šivarathri praznujemo vsak mesec štirinajsto noč pojemajoče lune, ko je luna, božanstvo uma, prazna in nima nobenega vpliva

na nemirni um. Štirinajsto noč v mesecu magha indijskega lunarnega koledarja imenujemo mahašivarathri ali velika Šivova noč. To je sveta noč, saj se takrat Šiva za duhovne iskalce utelesi v lingam. K Šivi se Indijci obračajo s prošnjami za modrost (džnano). Ta dan in noč premišljuje o lingam, simbolu božanske luči modrosti, in trdno verujete, da Šiva prebiva v vsakem človeku. Naj to videnje osvetljuje vašo notranjo zavest. Z zunanjim obredom izrazimo notranje sporočilo. Vendar pa ima človek rajši lažjo pot zunanje formalnosti od poti notranje discipline in neposredne izkušnje. Toda zunanje formalnosti niso povezane s pravim namenom tega praznika.

Šivovo ime Išvara pomeni »sijoč v vsej božanski luči«. Njegovo drugo ime Samkara pa pomeni »tisti, ki podeljuje milost«. Ker Šiva pooseblja blaženost, se z vsem srcem predaja plesu thandavi na odru stvarstva.

Pomislite na obliko, ki si jo je Šiva nadel, da bi ga ljudje lahko čistili. V grlu nosi smrtonosni strup halahalo, ki lahko v hipu iztrebi vsa živa bitja. V laseh nosi sveto reko Ganges. Voda te reke lahko pozdravi vse bolezni. Čelo mu krasi ognjeno oko, glavo pa prijetno hladna luna. Okrog zapestij, gležnjev in ramen se mu ovijajo smrtonosne kobre, ki živijo od poživljajoče sape. Šiva prebiva na pokopališčih in prostorih za sežig pokojnih. To

niso mesta groze temveč mesta upanja, saj morajo tam vsi ljudje končati svoje življenje. Šiva nas uči, da se ne smemo bati smrti. Pričakati jo moramo z veseljem in pogumom.

Pravijo, da Šiva hodi naokoli z beraško skledico. Uči nas, da k Njemu vodijo poti odpovedovanja, odvezovanja in ravnodušnosti do sreče in nesreče. Šivo poznamo kot Mrtjundžejo ali zmagovalca nad smrtjo. Je tudi Kamari ali uničevalec želja. Ti dve imeni nas učita, da lahko premagamo smrt, če se odpovemo željam, saj so želje gibalo dejanj, dejanja s seboj prinesejo posledice, posledice povzročajo navezanost, navezanost nas pripelje v novo rojstvo, vsako rojstvo pa je nujno povezano s smrtjo.

Išvaro predstavlja tudi lingam. Beseda lingam izvira iz sanskrtskega korena li ali besede lijathe, kar pomeni »zlit se«. Torej je lingam oblika, ki združuje vse druge oblike.

Šiva vsa živa bitja blagoslavlja z največjim darilom v tem stvarstvu: smrtjo. Smrt bi morala biti cilj vsakega človeka, saj za njen izid jamči Šiva. Spoznajte Boga v sebi in šele nato bodite dejavni v tem svetu. Tako vam nič ne bo škodovalo, saj boste vedeli, da je predmetni svet zgolj Božje telo. Vsak človek mora prej ali slej spoznati Boga.

Šivo pomeni usmiljenje in blagodejnost (mangalam). Zato k Njegovemu imenu ne dodajamo naziva Sri, ki označuje prav te vrline (dodajamo ga k imenom avatarjev: Sri Rama ali Sri Krišna). Šivo častijo kot učitelja vseh učiteljev. Že samo njegovo obličje nas veliko uči o strpnosti in potrpežljivosti. V grlu skriva strup halahalo in na glavi nosi blagodejno luno. Tako nas uči, da se moramo izogibati vsemu slabemu in se posluževati vsega dobrega, ki ga daje.

Človek je v svojem bistvu božansko bitje. Zato mora v svojih mislih, besedah in dejanjih živeti božanske vrline: ljubezen, strpnost, sočutje in človečnost. Bog je ljubezen, zato mora človek živeti v ljubezni in se izogibati jezi.

Veliko ljudi se pogaja z Bogom, v zameno za Njegovo milost mu darujejo denar in različne predmete. Vendar pa Boga ni mogoče kupiti s kokosovim orehom in nekaj drobiža. Bhagavadgita pravi, da se Bog razveseli lista, cveta, sadeža ali celo kaplje vode. List je

naše telo, ki požene, ozeleni, oveni in odpade z veje kot list. Cvet je naše srce, osvobojeno vseh notranjih sovražnikov, kot je poželenje. Sadež je um in posledice njegovega delovanja, ki jih moramo posvetiti Bogu. Voda je studenec solza blaženosti, ki privrejo na plan med premišljevanjem o Bogu. Takšno darilo je resnična predaja ali saranagati. Ljubite vsa bitja, to je dovolj! Ljubite in za to ne pričakujte povračila! Tako boste spoznali enost vsega stvarstva in se rešili škodljivega ega.

Pravijo, da Bog živi na Himačali (Himalaji). Vendar to ne pomeni, da živi v tem gorovju. Hima pomeni čist, brezmadežen, svež; ačala pomeni neomajen. Himačala je čisto, brezmadežno, sveže in neomahljivo srce. Bog prebiva in pleše samo v takšnem srcu. Šankara ljubi zvok bobna (damaruja), Brahma ljubi vedske pesmi, Sarasvati ljubi zvok glasbila vinagane in Višnu ljubi zvok pranave, mantr om, ki se je razlegala ob stvarjenju vesolja. Vsi ti zvoki so v našem srcu.

Boga opisujejo kot Trajambako, ker ima moč volje (ičo šakti), moč delovanja (krijo šakti) in moč znanja ali modrosti (džnano šakti). Trajambaka je tisti, ki nosi sonce, luno in ogenj. Takšnega Boga moramo častiti z Njemu všečnimi dejanji. Cilj vseh naših prizadevanj in dejanj je napredovanje od telesne zavesti (dehatme bhava) k življenjski zavesti (dživatmi

bhavi) in od življenjske zavesti k božanski zavesti (paramatmi thathvi). Indija je simfonija občutkov, prijetne melodije in ritma (bhava, raga, tala). V glasbi se združijo moč volje, moč delovanja in moč modrosti.

Išvara je vir vse blaginje. Išvarta podeljuje modrost. Šiva se skriva v vsaki misli, besedi in dejanju, saj je energija, moč in inteligenca, ki se skrivajo za njimi. Bog, ki se izraža kot čas, prostor in posledičnost, prebiva v nas. Iz duš tistih, ki so spoznali resnico v preblisku razsvetljenja po dolgih letih čiščenja uma s pomočjo pokore, se je dvigal klic: »Šivoham, Šivoham!« »Bog sem!«

V duhovnem pogledu je vibhuti najsvetejši predmet. Šiva je upepelil boga želja Kamo ali Manmatho (tistega, ki vznemirja um in pogloblja zmedenost) in se natrl s pepelom. Tako je zasijal v vsem sijaju uničevalca želja.

Po uničenju Kame je zavladata ljubezen. Ko ni več želja, ki bi vznemirjale um, ljubezen prosto in polno zacveti. Pepel predstavlja našo zmago nad željami. Pepel je končno stanje stvari – nič več se ne more spremeniti. Ko si nanese mo vibhuti na čelo, opuščamo želje in ponudimo Šivi pepel svojih želja. Pepel ne obledi, se ne posuši in ne izgine, se ne umaže in ne razpade. Pepel je samo še pepel na veke vekov. Zato, sežgite svoje slabosti, svojo pokvarjenost, svoje slabe navade! Častite Šivo in se prečistite v mislih, besedah in dejanjih. Ker je vsako bitje utelešenje Šive (brez Šive bi bil človek samo še sava ali truplo), se mora človek potruditi in postati vreden tega božanskega položaja.

Na praznik mahašivarathri obeležimo konec zablod uma tako, da se predamo Šivi, Bogu. Um in luna, ki mu vlada, imata šestnajst men. Za šivarathri jih izgine že petnajst in na nebu je viden samo še tanek lunin krajec. Za mlaj pa izgine še ta. Prav tako je potrebno dan za dnem obvladovati tudi um, tako da na petnajsti dan ostane samo njegova sled, ki se razblini s še zadnjim naporom.

Pripravila: Ljubica

Iz knjige: Sadhana – The Inward Path, str. 247-253

PARVATIN DVOM

Nekoga dne je Parvati dejala Šivi: »Gospod, odrešuješ tiste, ki ti zaupajo in te častijo. Kdor se povzpne na vrh gore Kailaš in zaključi svoje romanje, si zagotovi odrešenje. Kdor se v Benaresu okoplje v reki Ganges, moli in mu je dan daršan Gospoda Višvešvare, prejme tvoj blagoslov in milost. Vendar pa je na tem svetu še veliko nesrečnikov, ki tega ne morejo storiti...«

Beseda ji je nato zastala in Šiva ji je odvrnil: »Ne reci, da obstajajo ljudje, ki ne morejo ničesar storiti. Že dobra misel je dovolj. Že obžalovanje kateregakoli preteklega dejanja in prošnja za Božje odpuščanje ali odpuščanje prizadetih je dovolj, da si človek pridobi Božjo milost in odrešenje.«

»Kako je to mogoče? Se bodo ljudje s tem strinjali? Celo ti ne moreš uslišati molitev takih ljudi in jih blagosloviti,« je Parvati spraševala še naprej.

Gospod Šiva je sklenil Parvati pokazati, da je to res. Nadela sta si obličji starca in starke in se z opotekajočimi koraki odpravila v tempelj Višvanathar v Benaresu. Ulica, ki je vodila do templja, je bila ozka in polna ljudi. Od njihovih oblačil je po kopeli v reki Ganges curljala voda, zato so bila tla spolzka. Šivi v podobi starega moža je spodrsnilo. Padel je in pričel hlastati za zrakom!

Parvati se je zgrudila na tla, položila Šivovo glavo v svoje naročje in bridko zajokala:

»Dejali so nama, da si bova z romanjem v Benares pridobila božansko milost. Nasvet sva si vzela k srcu in se odpravila na pot, zdaj pa moj mož umira. Prosim vas, pomagajte! Prosim vas, na pomoč!« Tako je moledovala mimoidoče, vendar se nihče ni zmenil zanjo.

Še naprej je prosila: »Vsi ste prišli sem po odrešenje in božansko milost. Moj mož sedaj umira. Pravijo, da je odrešenje zagotovljeno vsem, ki umrejo v Benaresu.

Vendar pa je umirajočemu potrebno v usta kaniti vodo svetega Gangesa. Prosim vas, naj nekdo stopi do reke po vodo za mojega umirajočega moža, da bo njegova duša odrešena. Ne morem se niti ganiti. Prosim vas, pomagajte mi!«

Vendar ji tudi tokrat nihče ni priskočil na pomoč. Vsi so bili zaposleni z lastnim »odrešenjem«. Tisti, ki so se vračali od reke s posodami, zvrhano polnimi svete vode, je niso hoteli po nepotrebem točiti. Želeli so jo shraniti za kakšno drugo priložnost. Parvatina prošnja ni nikogar ganila. Večerilo se je že in množica se je redčila.

Mimo starca in starke pa je tedaj prišel tat, ki je v roki nesel majhno posodo z vodo iz Gangesa. Trpljenje starke ga je ganilo. In za trenutek je pozabil nase. Ustavil se je in se sklonil, da bi v usta umirajočega starca kanil sveto rečno vodo. Parvati pa ga je ustavila, rekoč: »Dobri mož, tisti trenutek, ko boste zlili še zadnjo kapljo vode v njegova

usta, bo moj mož izdihnil. Zato se najprej spomnite kakšnega svojega dobrega dejanja in nato zlijte Gangesovo vodo v njegova usta, da bo lažje dosegel odrešenje.«

»O mati, vse življenje sem že tat. Okradel in onesrečil sem že mnogo ljudi. Nobenega dobrega dejanja nisem storil. Vsaj sedaj pa imam priložnost, da naredim nekaj dobrega. Prosim, odpustite mi in mi dovolite, da v usta vašega moža zlijem to sveto vodo!« S temi besedami je tat počasi kanil vodo v usta umirajočega starca.

Nenadoma sta starka in starec izginila! Na njunem mestu je stal sam Mahešvara in Njegova družica Parvati. Blagoslovila sta tatu, ki ni mogel verjeti svojim očem. »Kako si je takšen grešnik, kot sem jaz, zaslužil takšen daršan?« je dejal s solzami v očeh.

»Zaslužiš si odrešenje. Kdo pa, če ne ti? Tvoje srce je polno ljubezni in sočutja do drugih. V svoji roki nosiš sveti Ganges in na tvojem jeziku je resnica. Kaj sploh še potrebuješ za odrešenje?« S temi besedami sta Gospod in njegova družica izginila. Z njima pa se je razblinil tudi Parvatin dvom.

* * *

Če v množici spremeniš enega samega človeka, je to zelo malo.

Če si ta eden ti sam, pa si spremenil celo množico.

BOŽIČ PRI SVAMIJU

Sedaj, ko spet živim svoj vsakdanjik, poln enoličnih obveznosti in navad, se mi včasih zazdi, da sem komaj pred nekaj tedni, ki pa so žal že tako daleč, neko obdobje svojega življenja presanjala.

Se je ta Božič pri Svamiju res zgodil? Se je vse dogajalo na fizični ravni, pri fizični zavesti? Ali sem zares doživela tiste dogodke, ali pa je bilo vse le čudovit film ali pravljica knjiga iz otroštva? Da, ves čas bivanja pri Njem sem se počutila kot tedaj, ko sem kot otrok prebirala Alico v čudežni deželi. Vse je bilo mogoče! Čudeži so se dogajali na vsakem koraku. Nekdo je bral moje misli in se odzival nanje. Nekdo se je smehljaje oziral vame ob mojih nežnih občutkih in ljubečih čustvih, ki so me preplavljala, in me s kretnjami in znaki učil: »Ti si jaz in jaz sem ti!« S svojo ljubeznijo je vsak dan bolj odpiral moje srce. Bilo je, kot da je že prvi dan odstranil nekakšno kopreno z moje zavesti in sem vse to nenadoma lahko videla, razumela. Sem bila razočarana? Ali samo očarana od Njega, ki je svojo nadnaravno ljubezen trosil po nas kot bleščice, ki so pozlatile svet? Ne znam vsega ubesediti! Celo misliti ne morem dolgo na nekatere dogodke – preveč me boli srce zaradi občutka ločenosti od tega čudovitega izvira blaženosti in moči.

S seboj sem odnesla izkušnje, za katere kar ne morem verjeti, da jih je poklonil meni. Meni?! Svami, kdaj in s čim sem si zaslužila takšne darove? Včasih sem se zavedla, da sem na meji svoje sposobnosti dojemanja in sprejemanja. Še potrebujem čas, da bom v svoj um in srce postopoma vgradila te nove energije in vtise iz sveta, ki ga prej nisem poznala. Iz sveta, za katerega sem potem, ko sem odrasla, dolgo mislila, da

spada le v domeno domišljije. Svet, kjer dobro vedno premaga zlo, kjer je vsega v izobilju: ljubezni, lepote, pravičnosti, poštenosti, sočutja... Kjer ni več medčloveških odnosov DAJ-DAM, temveč le Svamijev DAM, DAM, DAM...

Nebesa so se za nekaj tednov spustila na zemljo. On mi je odprl vrata vanje!

Priprave na božično tekmovanje so se pričele že več tednov pred prazniki. Skupina, zadolžena za okrasitev, je morala izdelati ogromno število okraskov, venčkov in pentelj, pri čemer je nekaj Slovenk sodelovalo brez predaha. Prijateljica je popoldan, preden so okrasili dvorano, oklevala, ali naj gre ponovno izdelovat okraske, ali naj gre raje v posteljo. Popolnoma izčrpana od neprestanega dela v skupini za okrasitev je bila na robu

bolezni. A v njej je prevladala želja po služenju Njemu in zbrala je še toliko moči, da je dokončala začeto delo. Ponovno je delala pozno v noč. Nagrada za njeno požrtvovalnost je bila nepričakovana in nepopisna. Sama nisem sodelovala v skupini za okrasitev, a bila sem presrečna, da mi je Svami dovolil, da sem bila priča naslednjemu dogodku. V odmoru sva s prijateljico sedeli pod že slavnostno okrašenim balkonom v dvorani Sai kulvant.

Med okraski, ki so ostali, je bilo vse polno čudovitih, velikih rdečih pentelj. Pokazala mi jih je: »Poglej, ravno te pentlje sem izdelovala...« Gledali sva jih in občudovali vso dvorano, prelepo okrašeno s tisočeri ročno izdelanimi okraski. Tedaj je iz svojih bivalnih prostorov v dvorano vstopil Svami. Sam je vodil in nadziral vse priprave na praznovanje in je zelo pogosto odhajal iz dvorane Sai kulvant in se na naše veliko zadovoljstvo vračal, saj je vsak tak njegov prihod pomenil dodatni daršan, s katerim nas je osrečil. Ko je stopal mimo naju, je prstom pokazal na oči in nama s tem sporočal: »Gledam! Vidim!« Potem se je ustavil tik pod balkonom, dolgo zrl navzgor v božično okrasje in zadovoljno kimal. Od osuplosti sva bili brez diha. Ali je res, kar vidiva? Je mogoče, da se odziva na najin razgovor in na Anino požrtvovalno delo? Preplavila naju je hvaležnost. Nisva si mogli zamisliti večje nagrade za trud, niti zahvale, prežete z več ljubeče pozornosti.

Nam, »overseas« slednikom je Baba izkazal posebno milost in čast, da je vsak, ki je pridno vadil trikrat dnevno ves teden, smel sedeti ob Njegovih lotosovih stopalih in mu na Sveti večer skoraj dve uri prepevati božične pesmi in bhadžane. Ker tokrat ni bilo nikakršne selekcije glasu in posluha – edina pogoja za sodelovanje sta bila ljubezen do Babe in redno obiskovanje vaj –, smo se prijavili v

velikanskem številu. Bilo nas je okrog tristo in resnično smo bili polni predanosti in ljubezni do Njega. Sam Svami je zaigral presenečenje, ko nas je prvič zagledal v tako velikem številu na posebej za nas pripravljenem prostoru pod sobo za intervju in s tem vzbudil dobro voljo in smeh pri vseh udeležencih dharšana. Svami ljubi smeh svojih slednikov in mnogokrat poskrbi zanj. Ko se je smeh razlegel iz sobe za intervju ali ko je Baba zabaval krog svojih študentov, smo bili nasmejani tudi ostali v mandirju. Seveda pa je tako številčen zbor predstavljal toliko tršo preizkušnjo za zborovodkinjo, dolgoletno Svamijevo slednico Američanko Sylvio. Že same pevske vaje so bile posebno radostno doživetje, čeprav so bile utrudljive. Sylvia, učiteljica po poklicu, nas je vzpodbujala in navdihovala s pripovedmi o svojih doživetjih z Babo, istočasno pa smo vsi občutili tudi neprestano notranjo Svamijevo navzočnost in spodbudo, ki je čudila tudi zborovodkinjo in jo spravljala v solze. Nemaleokrat je namreč pesem že pri prvi izvedbi izzvenela lepo, kar je bilo čudežno, saj smo bili nanaseni iz vseh vetrov in dosti nas ni znalo angleškega jezika. Ob zaključku našega petja pred Svamijem, ji je v znak priznanja Svami podaril belo vrtnico. Nenadoma se je pojavila v njegovih rokah in z veličastnim nasmehom ji jo je vrgel v naročje. Ob zaključku slovesnosti je okrog Svamija smela izvesti tudi obred arati.

Na božični dan je bila ena od treh govornikov, ki so nastopili pred Svamijevim božanskim govorom. Ne samo njej, temveč tudi nam, pevcem, je Svami posvetil posebno pozornost. Ko smo, pripravljene na nastop, že sedeli okrog Njegovega slavnostno okrašenega stola, vsi v belih oblačilih in z venčki iz jasminovih cvetov v laseh, je hodil okrog nas, ogovarjal posameznike in domala vsakega od nas bodril in spodbujal s svojimi dolgimi ljubečimi pogledi. S svojimi smehljaji je pomirjal veliko napetost v nas. Bilo je sončno in vroče popoldne, v prepolni dvorani pa napeto pričakovanje velikega dogodka, zlasti med nami, nastopajočimi. Tedaj je v čisti tišini daršana po strehi mandirja močno zaropotalo in ulil se je silovit dež, ki je padal več minut. Iz množice so se izvili

vzkliki navdušenja in spontano ploskanje. Vsi smo bili priča nemu od številnih Babovih čudežev, On pa je mirno stal tam pred nami in se nam skromno smehljajal.

Članom otroškega pevskega zbora je pred nastopom materializiral vhibuti in jim ga razdelil.

Po uspešnem nastopu smo Slovenke v posebno vznesenem stanju napolnjene s srečo in radostjo zaradi obilnih Svamijevih blagoslovov in ljubezni hodile po Prašanthe nilajamu, se fotografirale in vse v belem, z venčki jasmina v laseh, bile še najbolj podobne družicam na poroki ali dekletom pri prvem svetem obhajilu. Vsi, ki smo kakorkoli sodelovali pri pripravi božičnega praznovanja, smo prejeli prekrasno knjižno darilo. Božični blagoslov je Svami podelil v zgodnjih jutranjih urah božičnega dne z balkona dvorane Sai kulvant. Oblečen je bil v bela oblačila in tudi mi, člani pevskega zbora, smo bili v belem, z belimi prižganimi svečami v rokah. Zapeli smo pesem Sveta noč in še tri druge božične pesmi, nato pa so pestri slavnostni program nadaljevali Indijci. Šest odraslih moških je v dvorano prineslo ogromno torto. Svami je na njej prižgal svečo in jo blagoslovil, nato pa so jo odnesli k jaslicam v jedilnici, kjer smo se hranili večinoma »overseas« sledniki. Razrezali in delili so jo naslednje jutro pri zajtrku.

Svamijevih daril nam, devotijem iz krščanskih dežel, ob tem velikem krščanskem prazniku, ni in ni bilo konca. Začudenje in hvaležnost sta me popolnoma preplavila in vsak dan znova sem se mu v mislih iz srca zahvaljevala: »Hvala ti, Baba, hvala...«

Lea

* * *

Študijski krožek, 31.01.2002

K D O S E M J A Z ?

-Metoda samoizpraševanja-

Kot človek vrže proč obleke
stare
in si nadene nova oblačila,
tako Duh učlovečeni odvrže
staro telo in v novo se naseli.

Orožje sploh ne rani ga,
nikdar ga ogenj ne sežge.
Ne zmoči niti v vodi se
in veter ga ne posuši.

Ranljiv ni niti ni gorljiv.
Ne zmoči se ne posuši.
Povsod navzoč, nespremenljiv,
enak je, večen, negibljiv.

Ta duh ne kaže se ljudem
in z mislijo dostopen ni.
In ker zdaj veš, da Duh je tak,
ne smel bi žalostiti se.

- Bhagavadgita, II. poglavje -

*

Samoizpraševanje ni običajna vaja, ki bi je bili vajeni. Ta vaja od nas zahteva popolno spremembo načina življenja, s katerim smo močno vpleteni v svet in si zato nikoli ne vzamemo časa, da bi se izprašali o sebi. V slovarju beseda »izpraševanje« pomeni učiti se s pomočjo postavljanja vprašanj, raziskovati. Predpona »samo« se nanaša na osebo ali stvar, ki je predmet pozornosti. Pri tem

opazujemo osebnost, obnašanje, značaj, itn. Samoizpraševanje torej pomeni proučevati lastno osebnost, značaj, itn.

Na primer: Odpravimo se v zdravstveni dom, opravimo vse preglede in nato svoji družini povemo, kaj so tam ugotovili: »Zdravnik me je pregledal in dejal, da sem močan in zdrav.« Ko čez nekaj časa zbolimo, potožimo: »Celo telo me boli.« Takrat bi se morali samo za trenutek ustaviti in se vprašati: »Zakaj gledam nase na dva različna načina? Ko sem odšel od zdravnika, sem na telo gledal kot nase, sedaj pa nanj gledam kot na svojo lastnino, kot na 'moje' telo. Ali je to samo neznatna sprememba v mojem načinu izražanja ali pa je nekaj bolj pomembnega in bi se o tem moral izprašati?« V tem trenutku pravzaprav že uporabljamo metodo samoizpraševanja.

Če bi bilo naše zanimanje dovolj veliko, bi si zastavili dodatna vprašanja, kot na primer:

Ali sem resnično različen od svojega telesa glede na to, da je telo uničljivo?

Če torej telo nisem »jaz«, kako je potemtakem postalo moja last?

Če bi sam imel kaj besede pri tem, potem bi si zagotovo želel imeti boljše in lepše telo. Če je telo resnično moje, kakšno odgovornost imam do njega?

Nadaljujmo z vprašanji:

Kdo smo »mi«, kdo je »jaz«, ki istočasno trdi, da je telo in njegov lastnik?

Tako se samoizpraševanje

začne. Sproži ga lahko katerikoli dogodek. V vsakem primeru pa Sri Sathya Sai Baba z vso resnostjo pravi, da je samoizpraševanje bistvenega pomena pri našem prizadevanju, da se osvobodimo zaslepljenosti in nevednosti.

* * *

Baba pravi: »Niste ne telo, ne um, ne razum in ne čutila. Z njimi upravljate. Tistega dne, ko boste spoznali to razliko in v tem spoznanju tudi zaživel, se boste zavedli svoje resničnosti in svojega cilja.«

Sedaj se večina izmed nas še vedno zanima svet. Zaradi našega zanimanja za svet in posvetnih želja smo navezani na svet in očarani nad njim.

Kakorkoli že, mi sami smo tisti, ki smo prezaposleni s posvetnimi stvarmi in izkušnjami. Ne gre za to, da nas svet obkroža in priklenja nase. Baba pravi, da je odnos, ki ga imamo do sebe in do posvetnih stvari, odvisen samo od nas samih.

Vse dojemamo le v okviru tega, kar je vezano na zunanji svet ali na naš notranji svet. Zato pravimo: »Jaz vse to opazujem.« Samoizpraševanje pomeni najti tisti »jaz«, ki se zaveda, da okolico spoznava ali da je zgolj njen opazovalec. Pomeni izpraševati, kdo sem pravzaprav »jaz«, kaj »sem« v resnici, od kje izvira subtilni, subjektivni opazovalec?

* * *

Vse dokler ne najdemo odgovora in vse dokler ne spoznamo resnice o sebi in vanjo trdno verjamemo, obstaja velika nevarnost, da se naše odločitve in delovanje izkažejo za napačne.

Zato Baba pravi: »Vse dokler človek ne spozna sebe, se ne more rešiti žalosti. Vse dokler ne spozna, da se rojeva in umira samo z enim namenom – da spozna naravo duše (atme), se tej žalosti ne more izogniti.«

Čeprav je koristno, formalno vprašanje »kdo sem jaz« ni bistveno. Samospoznanje je lahko popolno in se zgodi v trenutku. To je nekoč, pred več tisoč leti, razsvetljeni modrec Aštavakra povedal v odgovor na vprašanje kralja Džanake, kako naj se osvobodimo. Modrec je odgovoril: »O, kralj, pomni, da je duša čista zavest, nedotakljiva priča pojavnega sveta, in osvobodil se boš!«

Če smo se odločili slediti nasvetu, ki ga je modrec Aštavakra podal kralju Džanaki, potem prvi korak, ki je zavedati se samega sebe kot čiste zavesti, ne bo težak.

Kot zapletene odrasle osebe, ki si želijo spoznati absolutno resnico, smo prepotovali dolgo pot od tistega majhnega otroka, ki je nekoč bil mi. V našem življenju so se zgodile neštete spremembe, kljub temu pa se naša zavest ni popolnoma nič spremenila. Če se potopimo globoko v zavest, bomo odkrili, da na bitje, ki biva globoko v nas, ni vplivalo ničesar, kar se je

zgodilo zunaj nas ali v nas – to bitje ostaja nespremenjeno. Torej je nasvet modreca Aštavakre primeren za vsakogar.

Težave pa se pojavijo v umu, ki se s tem ne bo zadovoljil. Zaradi naše očaranosti nad pojavnim svetom, misel o globokem zavedanju kaj hitro odrinemo. Da bi naša zavest ostala v takšnem stanju in se ne odvrnila od svojega cilja, nam Baba sporoča, da se mora um popolnoma porazgubiti in se potopiti v to globoko, nespremenljivo stanje. Predati se mora Bogu. Zgoditi se mora končni trenutek popolne predanosti Bogu.

Duša je najvišja subjektivnost, vse ostalo pa je objektivne narave. Tisto, čemur pravimo neduša ali 'predmeti', so vse stvari za katere v življenju rečemo: »Tega se zavedam, to čutim, o tem razmišljam, temu sem priča. Vendar vse to nisem 'jaz', saj ko se je narava teh stvari spremenila ali pa so izginile, sem 'jaz' ostal in vem tudi, kaj je nasledilo tisto, kar je izginilo.«

Samoizpraševanje ne pomeni prenehati raziskovati vse, kar ni duša. Enostavno rečemo: »Nisem to in nisem tisto drugo.« In še: »Pravijo, da nič od tega, kar je nadomestljivo in spreminja svojo obliko, ne more biti tista resnična, večna duša, o kateri govorijo modreci.«

Ko se enkrat pričnemo samoizpraševati, ugotovimo, da postanemo veliko bolj pozorni in da se redkeje lotevamo stvari, ne

da bi se v resnici zavedali svojega početja. Občutek, da smo manj 'zaspani', se bo pojavil sam, ne da bi si ga zastavili za cilj.

* * *

Baba pravi, da prava meditacija pomeni biti ves dan pozoren. Zaradi boljše pozornosti se bo slej ali prej pojavilo vprašanje »kdo in kaj sem jaz«, ki pa se ne pojavi vedno samo v tej obliki. To je pomemben začetek. Zavest se pogloblja v globoko samoizpraševanje.

Vprašanje »kdo sem jaz« je zelo razširjeno in ga v vsakdanjem govoru pogosto uporabljamo. Poznajo ga povsod po svetu. Ker je bilo nadvse pomembno v učenju velikega svetnika iz Arunačale v Tiruvanamalaju v južni Indiji, Šri Ramana Maharšija, je ta izrek sedaj znan povsod po svetu. To pa je bistveno vprašanje, ki nam ga tako kot veliki modreci iz preteklosti o katerih beremo in jih spoznavamo, zastavlja tudi blaženi avatar Sri Sathya Sai Baba.

»Kdo sem jaz?« je verjetno najpomembnejše vprašanje, ki si ga zastavimo v življenju. To pa ne pomeni, da si ga zastavimo samo na ta način. Eno je poznati vprašanje in ga ponavljati, drugo pa je resnično prodreti globoko v svojo zavest in tam to vprašanje doživeti.

Kaj pa naredimo in kako nadaljujemo, ko je naše samozavedanje dovolj globoko, da lahko vprašanje »kdo sem

jaz« resnično močno začutimo?

Vprašanje moramo razumeti kot način, s katerim poglobljamo poznavanje samega sebe. Prav zato sledniki pogosto ne bodo prepričani vase, saj je vprašanje, ki si ga zastavimo, globoko in iskreno. Kljub temu pa končnega odgovora še vedno ni in duše ne spoznamo. Rešitev težave je preprosta, čeprav se zagata zdi nerešljiva.

Ljudje vedno znova prebirajo vprašanje »kdo sem jaz«, vendar niso pozorni na njegov pomen. Razlike med spraševalcem in tistim, ki odgovarja, pravzaprav ni. Odgovor je spraševalec sam. To pomeni, da na to vprašanje ne moremo odgovarjati na isti način, kot je to v navadi, ko zastavimo katerokoli drugo, običajno vprašanje.

Vprašanje »kdo sem jaz« je sredstvo,

ki smo ga uporabili, da bi vso svojo pozornost usmerili na svoje zavedanje lastnega jaza. Vse, kar je različno od našega jaza, zmoti naše samozavedanje, vsako močno zanimanje in zbranost pa nas ponovno usmerita k njemu.

Cilj takšnega raziskovanja je da z osredotočenostjo na lasten jaz svojo zavest osvobodimo vsakršne navezanosti, zanimanja, predpostavk ali delovanja. Naš cilj je torej, da za trenutek postanemo nedotakljivi, neomejeni, popolnoma zatopljeni v resnico o sebi.

Če je tako (če verjamemo v to resnico o sebi), zakaj bi svojo pozornost sploh namenjali jazu, ki je del trenutne zavesti in je torej tisti izkustveni jaz, ki pripada našemu egu?

Odgovor je ponovno zelo enostaven. Na ta način pazljivo stopamo po sledih vrhovnega jaza, »končnega nečesa«, ki si ga ne moremo predstavljati. Ta »jaz«, ki ga imamo začasno na voljo, pa je zagotovo najboljša sled, ki jo imamo. Osredotočimo se na to sled! Poglejmo, kam nas bo pripeljala! Tako imenovani »jaz«, nas bo med intenzivnim spraševanjem pripeljal do subtilne resničnosti, ki je pravzaprav njegova osnova. Tam so vse besede nesmiselne in vsak poskus opisovanja napačen. Od tu naprej mora vsak izmed nas, ki se je osvobodil vseh predpostavk in besed, pot nadaljevati sam.

Baba nam v svojem božanskem nauku razkriva in vedno znova ponavlja, kako bistveno je samoizpraševanje za duhovno življenje. Samoizpraševanje je iskra popolnega zavedanja. Te vaje se lahko lotite kadarkoli. Ljudje se tehnike samoizpraševanja poslužujejo z namenom, da bi enkrat za vselej spoznali resnico o duši in se na ta način osvobodili dvoma.

Študijski krožek pripravila:

Tina in Severin

Iz knjige: dr. John Hislop, Moj Baba
i ja

* * *

Zapomnite si, da se z vsakim korakom približujete Bogu in

da Bog naredi deset korakov proti vam, če le vi naredite enega proti njemu. Na tem popotovanju ni postaje. To je eno samo neprekinjeno potovanje, podnevi in ponoči, skozi doline in puščave, s solzami in nasmehi, skozi smrt in rojstvo. Ko se cesta konča in popotnik prispe na cilj, odkrije, da je potoval zgolj od sebe do sebe, da je bila pot dolga in samotna, vendar je bil Bog, ki ga je vodil po tej poti, ves čas v njem, okoli njega, z njim in zraven njega.

Sathya Sai Baba

* * *

Prehod v novo dobo

RADIO »SAI GLOBAL
HARMONY«

(Radio »Svetovna harmonija v
Saiju«)

G. Venkataraman

Svami pravi, da se dogodki vedno zgodijo v skladu s časom (samjam) in danimi okoliščinami (sandarbham). To velja tudi za avatarjevo življenje. Ko se je utelesil, je naš ljubljeni Bhagavan Baba čakal kar štirinajst let, da je svetu oznanil, kdo pravzaprav je. Nato je moralo preteči še nadaljnih osemnajst let, da nam je dovolil izdajati mesečno glasilo, namenjeno širjenju Njegovega sporočila. Sledniki po vsem svetu to glasilo poznajo pod naslovom »Sanathana Sarathi« (Večni kočijaž).

Vse, kar se zgodi, je določeno v božanskem načrtu

Minevala so leta in s hitrim razvojem satelitske in telekomunikacijske tehnologije ter računalništva je svet preplavila komunikacijska revolucija. Sledniki iz Zahoda so Svamija še posebej vedno znova prosili, naj jim dovoli uporabiti radijske in internetne povezave ter številna druga komunikacijska sredstva, da bi Njegov zlat glas in sporočilo lahko v trenutku obkrožila ves svet. Baba se je ob teh prošnjah

vedno samo nasmehnil in ni dajal nikakršnih obljub. Ko pa nihče ni pričakoval, je z osupljivo hitrostjo prišel na dan radio »Sai Global Harmony«.

Če bhadžane pojemo z resnično ljubeznijo do Boga, lahko te subtilne vibracije očistijo svet in širijo mir in harmonijo. Če lahko to storimo s svojim glasom, kaj vse lahko doseže Božanski glas, še posebej, če prežema ves svet tudi fizično, po radijskih valovih? Predstavljajte si, da Svamijev glas v tem trenutku slišijo v vsakem kotičku Azije, ki ga razdvajajo spori. Kmalu ga bomo slišali po vsem svetu. Torej, ali lahko sploh še dvomimo, da bo po svetu zavladal mir?

Zdelo se je, da se je vse začelo bolj slučajno, toda hitrost, s katero so se odvijali dogodki, jasno kaže, da je bil izid že določen v božanskem načrtu. Septembra 2001 sta specialistično bolnišnico »Sri Sathya Sai« v Bangalorju obiskala dva eminentna gosta. To sta bila dr. Noah Samara, gradbeni strokovnjak delniške družbe Worldspace, in dr. Michael Nobel, predsednik združenja Nobel Family Society in član upravnega odbora družbe Worldspace. Dr. Nobel je prapra nečak dr. Alfreda Nobela, utemeljitelja Nobelove nagrade. Oba gosta sta bila v Bangalorju na poslovnem obisku. Tam sta slišala za »čudežno bolnišnico« in se odločila, da jo morata

videti še preden odideta. Ko sta bolnišnico obiskala, sta bila osupla (kar ni nič nenavadnega). V hipu sta začutila neustavljivo hrepenenje, da bi dobila Svamijev daršan. Tako sta se kmalu znašla v Putapartiju. Tega potovanja nista načrtovala, toda vseeno se je zgodilo. Le kdo lahko zanika, da je bila to igra višje sile? Dr. Samara in dr. Nobel sta bila blagoslovljena z Božanskim intervjujem, na katerem je dr. Samara pred lotosova stopala ponudil digitalni radijski kanal, po katerem naj bi po vsem svetu oddajali Svamijevo sporočilo ljubezni in sočutja.

Oddajanje digitalnega satelitskega radia

Napisati moram tudi nekaj besed o družbi Worldspace in njihovih prizadevanjih, da bi uvedli digitalno radijsko oddajanje. Dr. Samara prihaja iz Afrike, vendar se je izobraževal na Zahodu. Ugotovil je, da na temeljno nesorazmerje med razvitimi in nerazvitimi državami vpliva dostopnost informacij. Menil je, da je odgovor na vprašanje, kako povprečnemu človeku nuditi najnovejše vesti, prav uporaba satelitov skupaj z digitalnim radijskim oddajanjem. Z uporabo satelitov se namreč izognemo visokim stroškom, ki so povezani s postavitvijo masivnih radijskih oddajnikov. Poleg tega pa digitalno oddajanje omogoča najboljšo kakovost, ki je pri običajnem načinu oddajanja ni moč doseči. Boljša kakovost pomeni, da

na oddajanje ne vplivajo razne motnje, kot so radijski šum, motnje drugih radijskih postaj, slabe vremenske razmere, itn. Sodobna tehnologija omogoča izdelavo in nakup radijskega sprejemnika z anteno, ki ni večji od človeške dlani in oddajni signal sprejema neposredno od satelita. S takšnim sprejemnikom lahko z lahkoto sprejemamo kristalno čist signal tudi v džungli.

Dr. Samara je hitro začel uresničevati svojo zamisel. Najprej je v Ameriki ustanovil družbo Worldspace. Nato je sledila izstrelitev satelita in njegova namestitev nad Afriko. Satelit se imenuje Afristar in pokriva vso Afriko ter večji del Evrope. Nato so izstrelili še drug satelit, Asiastar, ki pokriva azijsko celino. Pravzaprav je bil tudi obisk dr. Samare v Bangalorju povezan s širjenjem Worldspaceovega delovanja v Indiji. V omenjeni družbi načrtujejo, da bodo leta 2002 izstrelili še tretji satelit, Ameristar, ki bo pokrival tudi ameriško celino.

Nekaj tednov po obisku dr. Samare v Putapartiju je vladalo zatišje, toda kmalu je v Prašanti nilajam prispela skupina strokovnjakov družbe Worldspace, da bi nadaljevali s pogovori. Takrat sem se jim pridružil tudi jaz. Bil sem prisoten pri prvih pogovorih in nisem mogel verjeti, da se bomo kmalu ukvarjali tudi z digitalnim satelitskim oddajanjem. Če sem iskren, do takrat za omenjeno tehnologijo nisem niti slišal,

kaj šele, da bi satelitski radio videl. Toda, ko Bog vleče niti, lutke nimajo težav, no, nimajo preveč težav. Vsi, ki smo pri tem projektu sodelovali, se precej megleno spominjamo dogodkov, ki so sledili. Zjutraj 23. novembra 2001, ko je med praznovanjem svojega 76. rojstnega dne Baba pritisnil na gumb in vklopil radio »Sai Global Harmony«, nisem mogel verjeti svojim ušesom. Kar nekaj časa sem potreboval, da sem dojel, da zvok, ki ga je bilo slišati z zvočnikov v templju Sai kulvant, res prihaja z digitalnega radia, nameščenega v mandirju in nastavljenega na sprejemanje signala s satelita Asiastar, ki lebdi kakšnih 37000 kilometrov nad Zemljo.

Radio »Sai Global Harmony«

Zradiem upravlja Sklad »Sri Sathya Sai Books and Publications« v Prašanti nilajamu v sklopu svoje naloge širjenja Svamijevega sporočila. Program torej pripravljajo v Prašantiju, nato ga zapišejo na zgoščenko in po računalniku pošljejo v Melbourne v Avstraliji, kjer se nahaja postaja za povezavo s satelitom. S postaje pošljejo signal satelitu Asiastar, ki ga nato ponovo usmeri proti Zemlji. Tako je program, ki smo ga poslušali 23. novembra zjutraj, prišel iz Avstralije. V trenutku, ko je Svami pritisnil na gumb v Prašanti nilajamu, je tako odposlal signal v Melbourne in že smo poslušali Sai radio!

Trenutno je program oddajanja naslednji: vsak delavnik (od ponedeljka do petka) je na programu štiriurni program, ki ga v štiriindvajsetih urah (od 6.30 do 6.30 naslednjega dne) šestkrat ponovijo. Poslušalci lahko prisluhnejo dvema božanskima govoroma, instrumentalnim in vokalnim bhadžanom in odlomkom koncertov, izvedenih v božanski prisotnosti Sri Sathya Sai Babe. Program ponavljajo zato, da ga lahko slišijo poslušalci iz različnih časovnih območij. Ob sobotah in nedeljah predvajajo povzetek programa, ki je potekal ob delavnikih (oziroma deset dni prej). Na ta način lahko del programa, ki so ga zamudili med tednom, poslušalci poslušajo v prostem času. Trudimo se, da bi bil program bolj raznolik, da bi v njegovo vsebino vključili govore, intervjuje, posebne oddaje in podobno. V tem času smo vpeljali tudi številne tehnične novosti. Potrebno je bilo manj kot mesec dni, da smo z vsebino programa, ki je v računalniku v Melbourneu, začeli upravljati neposredno iz Prašanti nilajama. Po mojem mnenju je to mojstrsko delo, ki sta ga z občudovanja vredno predanostjo opravila dva nekdanja Svamijeva študenta. Ker sem tudi sam povezan z Univerzo »Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning«, sem srečen in ponosen, da se vsi naši nekdanji študentje tako zelo trudijo samo zato, da bi ustregli Svamiju. To velja za vse študente, ki so zdaj zaposleni

v bolnišnici, na univerzi, pri skladu »Sathya Sai Books and Publications«, centralnem skladu ali planetariju.

Trenutno Radio Sai pokriva samo zahodno Azijo. In kako naprej? Pravijo, da so človekove želje nenasitne. Ko so poslušalci »okusili« ponujeni program, so se pojavile glasne zahteve, da oddajanje Radia Sai razširimo tudi na južno in vzhodno Azijo. Potem se bomo morali razširiti tudi na Afriko in Evropo, kasneje pa tudi na Ameriko. Prav tako bomo morali najti način, kako doseči države, ki jih ne pokrivajo Worldspaceovi sateliti. Nikakor ne smemo pozabiti na slednike v teh državah. Veliko ljudi si želi tudi oddajanja v živo. To pomeni, da bi Svamijev govor v živo, v istem trenutku, poslušali povsod po svetu. Tovrstno širjenje je tehnično izvedljivo, vendar pa zahteva veliko tehničnega, administrativnega in pravnega dela. Toda, kdo lahko te načrte prepreči, če Svami želi, da se uresničijo?

Nekoč je Svami v svojem govoru dejal, da petje bhadžanov ustvarja subtilne vibracije, ki se širijo po svetu in vesolju. In ne samo to. Te vibracije vsrkajo in prežemajo vse materialne stvari v vesolju. Bhagavan je še dodal, da te vibracije lahko očistijo svet in vzpostavijo mir in harmonijo, če bhadžane pojemo z resnično ljubeznijo do Boga. Če lahko to storimo s svojim glasom, kaj lahko doseže božanski glas, še posebej, če prežema ves svet tudi fizično, po radio valovih? Predstavljajte si, da lahko v

tem trenutku slišijo Svamijev glas v vsakem delu Azije, ki ga razdvajajo spori. Kmalu ga bomo slišali po vsem svetu. Torej, ali lahko spoh še dvomimo, da bo po svetu zavladal mir?

Iz: Sanathana Sarathi, januar, št. 1

Prevedla Tatjana

* * *

POMEN BOŽJEGA SPOROČILA V DANAŠNJEM SVETU

Veliko ljudi je prepričanih, da Božji nauki niso za današnji svet. Med njim so tudi nekateri Sai Babovi častilci. Prepričanje teh nejevernih Tomažev je lepo opisal Svamijev slednik Jack Hawley v svoji knjigi Reawakening The Spirit in Work, kjer je za primer navedel naslednje skeptične izjave:

Poglejte, živimo v tekmovalnem svetu ... tu preživijo samo najmočnejši. Ne moreš preprosto sedeti in nastaviti še drugo lice ... V tem svetu moraš pograbit, kar ti pripada in obraniti svoj delež pred drugimi!

Etika in morala? Poštenost? Saj se vendar šalite! To so mogoče dobre teme za cerkev ali šolo, toda o tem ne govorimo v pisarnah, sejnih sobah in hodnikih naših podjetij ...

Danes vsepovsod najdemo pohlep! Pohlep po denarju, moči, položaju, pohlep po vsem

...

Vsak se žene za nečim, kdor pa se ne, je videti kot bedak.

Da, saj te slišimo, pa tudi strinjamo se s tabo. Vendar dvomimo, da se biti moralen danes sploh še izplača.

Je vse to res?

Prav vsi pa se tudi na zahodu ne strinjajo, da je to, kar danes imenujemo napredek, velik blagoslov. Pred več desetletij je pronicljiv pisec z imenom Malcom Muggeridge napisal:

Družba, kot je naša, ki stavi vse na iskanje sreče, kar dejansko pomeni iskanje užitkov, denarja in uspeha, in ki jo vzburja nasilje, se mi nadvse gnusi ... Prepričan sem, da je življenjski slog današnjega zahodnega človeka najbolj odvraten in nizkoten na tem svetu ...

Izobraževanje, ta velika prevara naše dobe, naj bi nas usposobilo za življenje in velja za univerzalno zdravilo za vse, od mladostniškega prestopništva do rane senilnosti. Vendar pa večinoma še povečuje omejenost, razpihuje zahrbtnost, spodbuja zaslepljenost in prepušča študente na milost in nemilost pralcem možganov, ki se večče poslužujejo tiska, radia in televizije.

Če bi Muggeridge pisal danes, bi bil prav gotovo še bolj oster, na svoj črni seznam pa bi prav gotovo vključil tako imenovane blagoslove današnjega sveta:

komunikacijske satelite in internet.

Vsi vemo, da se človeštvo sooča z veliki težavami. Občasno ljudje spregovorijo o svojih bojznih in poskušajo izoblikovati načrt za prihodnost, ki bi družbi povrnil stabilnost in razumnost. Tako so se pred dvema desetletjema izobraženci zbrali na srečanju v Rimu (The Club of Rome) in pozvali k omejitvi potrošnje. Že veliko prej je Gandhi izjavil, da lahko zemlja zadovolji vse človeške potrebe, ne more pa zadovoljiti pohlepa niti enega človeka. Medtem ko so rimski izobraženci svet k varčevanju pozvali samo enkrat, je Svami že velikokrat izpostavil potrebo po omejevanju želja. Vendar pa je njegovim besedam tudi med sledniki prisluhnila samo peščica posameznikov.

V zadnjem času so se s planetarnimi težavami začeli ukvarjati tudi politiki in državniki. Mednarodna srečanja vlad z vsega sveta, na katerih razpravljajo o ozonskih luknjah, onesnaženosti okolja in segrevanju ozračja, so postala že stalnica. O grožnjah, ki pretijo človeštvu, se brez dvoma vročično pogovarjamo, strastno izražamo svoje strahove in zmagoslavno oznanjamo rešitve. Vendar pa vsa ta srečanja zastira oblak sebičnosti posameznih držav, kar je postalo nadvse očitno v Kyotu na konferenci o omejevanju emisij strupenih plinov, ki nastajajo pri izgorevanju premoga in nafte.

Vsi se strinjamo, da se človeštvo sooča z velikimi težavami, toda, kaj ima ta položaj skupnega z nič kolikokrat citiranim Gospodovim sporočilom izpred pet tisoč let (Bhagavadgito)? Pa pogledjmo! Najprej, kaj je sploh nauk Gite? To večno besedilo lahko razlagamo na več različnih načinov, vendar bi lahko glede na današnje težave našli naslednja Gitina sporočila:

- Narava je Božje oblačilo, zato je božanska.

- Človeka je ustvaril Bog, zato je tudi človek božanskega izvora. Z drugimi besedami, človekova notranja narava je božanska.

- Bog prebiva v človekovem srcu in človeško telo je Božji hram. Zato tega hrama človek ne sme na noben način onesnažiti, ne z mislimi, ne z besedami in ne z dejanji. Z drugimi besedami, človek mora strogo nadzorovati svoja čutila in svoj um.

- Vesolje je veličasten preplet osupljive medsebojne odvisnosti. Vsaka entiteta tako žive in nežive narave sprejema in služi. Nihče nima pravice pretrgati te verige požrtvovalnosti, ki jo je ustvaril Bog.

- Glede na to človek nosi posebno breme odgovornosti, saj je bila med vsemi bitji samo njemu dana sposobnost, da za svoje potrebe izkorišča in uporablja nafto, rudnine in vrsto drugih naravnih virov. Zato bi moral človek te vire spoštovati kot Božje darilo, ki ga ne sme posedovati in pohlepno izkoriščati, temveč

ga mora varovati za Boga in v imenu Boga, in ga deliti z vsem svetom.

- Vsi darovi narave, vključno s tistimi, ki jih najdemo v človeku, izvirajo iz Boga. Prav posebno Božje darilo je znanje. Zato je potrebno vse znanje, še posebej »posvetno«, uporabiti za služenje skupnosti in ne za uresničevanje pohlepniških ambicij.

- Dharma ali pravilno delovanje (pravičnost) je temelj vsega stvarstva. Zato je potrebno strogo spoštovati njena pravila.

Tako je pred pet tisoč leti učil Krišna. Kaj pa poudarja Svami, ki ni nihče drug kot Krišna? Svami govori povsem isto, njegovo sporočilo ni v ničemer različno od Krišnovega. Edina razlika je v tem, da Svami še bolj poudarja in podrobno razlaga tiste dele nauka, ki so pomembni za današnji svet. Toda, ali je to sporočilo res pomembno? Pa pogledjmo.

Svami pravi, da je dharma povsem naravno obnašanje. Vsa bitja v naravi se ravna po nagonu, ki jim ga je dal Bog. Tako vse ptice, žuželke in ostale živali ravna dharmačno, čeprav se tega ne zavedajo. Človek pa je kategorija zase. Ker je obdarjen s sposobnostjo mišljenja, bi moral s tem neverjetnim mogočnim darom nenehno preverjati, če je njegovo ravnanje, pa naj bodo to misli, besede ali dejanja, v skladu z njegovo pravo naravo, z atmo ali dušo. Vendar pa na žalost človek le redko to tudi počne, saj ga žene pohlep (ki

ni lasten njegovi pravi naravi). To lahko ponazorimo že z enim samim primerom.

Vsi se bojimo bolezni norih krav. Le malo ljudi ve, da je ta bolezen, ki se je v božjem stvarstvu pojavila šele v začetku devetdesetih let, neposredna posledica človekovega nebrzdanega pohlepa.

Ko je Bog ustvaril kravo, ji je za njeno naravno prehrano dal travo. Tisočletja so živinorejci po vsem svetu govedo hranili samo s travo in senom. Razumeli so, da je Bog kravo ustvaril kot rastlinojedo in ne mesojedo žival. Toda, kaj se je zgodilo, ko je znanost napredovala? Človek, ki si je nabral bogato znanje o beljakovinah, si je dejal: »Ljudje jedo govedo. Govedo človeku daje živalske beljakovine. Vendar pa se prehranjuje z rastlinskimi beljakovinami in jih pretvarja v živalske. Zakaj ne bi goveda hranili z živalskimi beljakovinami in si tako zagotovili boljšo govedino?« Nato se je pojavilo vprašanje, kako priti do primerne krme, ki bi bila osnovana na živalskih beljakovinah, saj govedo noče jesti mesa. Torej je bilo potrebno govedo prevarati, kar pa ni bilo težko, saj je za to poskrbela znanost. Odpadne živalske organe, ki so jih prej pri klanju prašičev in ovac preprosto zavrgli, so uporabili kot surovino za pridobivanje živalskih beljakovin, ki so jih dodali krmi za govedo. Sčasoma pa je tudi v proizvodnji živalskih beljakovin prevladal pohlep.

Proizvajalci so se domislili, da bi uporabili kar meso, ki ni bilo primerne za človeško prehrano. Tako so živalske beljakovine za krmo začeli pridobivati iz mesa obolelih živali. Kot posledica tega je kmalu izbruhnila bolezen norih krav, za katero prej nihče ni slišal.

Pojav bolezni norih krav ni edin primer povsem nepotrebne zagate, ki si jo je ustvaril človek sam. Kamorkoli se obrnemo, naletimo na podobne težave, ki jih je povzročil človek zaradi svojega pohlepa. Vsako od teh težav poskušamo reševati z znanostjo in tehnologijo, le malokdo pa se loti samih korenin težav. Takšno zmotno razmišljanje je najbolj očitno pri boju proti AIDS-u. Povsem razumljivo je, da vse hitrejše širjenje AIDS-a povzroča vse večjo zaskrbljenost. Zato si z vsemi močmi prizadevamo, da bi omejili to strahotno bolezen. Boja proti AIDS-u se lotevamo predvsem na dva načina. Javnost obveščamo o nevarnosti AIDS-a in preventivnih ukrepih, obenem pa se strokovnjaki po vsem svetu trudijo, da bi našli cepivo proti tej bolezni. Toda, kaj je pravi razlog za AIDS? Ali te bolezni ni povzročilo prekomerno moralno in mentalno onesnaženje, ki ga širijo predvsem sredstva javnega obveščanja? Nihče o tem ne spregovori niti besede! Zakaj? Ker je mentalno onesnaženje industrija, vredna na milijarde dolarjev. Številka ni pretirana, če pomislimo kakšne ogromne vsote denarja porabimo za

tiskane medije (ki naj bi obveščali, služili oglaševanju in zabavali), filme, televizijo in v zadnjem času internet. Za papir morajo umreti celi gozdovi, za elektriko, potrebno za tiskanje in predvajanje, kurimo ogromne količine nafte in premoga. Vse bolj nas skrbi kopičenje orožja za množično uničevanje (ta skrb je paradoksalno največja v deželah, ki imajo največje zaloge tega orožja), prav nič pa nas ne skrbi vse večji vpliv sredstev javnega obveščanja, tega najmočnejšega orožja, kar jih obstaja, saj bi to pomenilo omejevanje »svobode«. Tako imenovana »svoboda« mišljenja v resnici ni prava svoboda, temveč pravica do samouničenja.

Vzrok vseh težav je vsesplošna pokvarjenost družbe. Za ponovno vzpostavitev morale pa ne namenimo niti beliča. Pravzaprav denar ni glavni pogoj za obnovo morale v skupnosti. Svami večkrat pravi, da sta najpomembnejši dve stvari: (i) ljubezen do Boga, in (ii) strah pred grehom. To dvoje bi samo po sebi obnovilo moralo v družbi. Morala pomeni veliko več kot primerno obnašanje do drugega spola. Morala so vsa dejanja, ki presegajo poželjenje, jezo, pohlep, želje, ponos in domišljavost. Greh je dejanje, ki izvira iz zgoraj navedenih šibkosti in če resnično ljubimo Boga, se avtomatično bojimo greha. Če bi se vsi bali greha, bi morala postala družbena resničnost.

Pri tem mogoče zmajemo z glavo in rečemo: »Da, to je vse res, toda dokler morala ni ponovno vzpostavljena, si ne moremo privoščiti, da bi bili moralni!« Tu igra pomembno vlogo ljubezen do Boga. Če resnično ljubimo Boga, če resnično ljubimo Svamija (to jih veliko zatrjuje), potem moramo biti pripravljeni storiti vse za Boga. To pomeni, da poskušamo doseči nemogoče. Z drugimi besedami, kot ljubeče darilo Bogu se poskušamo odreči slabim mislim in navadam. Svami je večkrat že poudaril, da bi bil veliko bolj vesel darila naših slabih navad pred svojimi lotosovimi stopali, kot posvetnih predmetov, ki jih ponavadi prejema v dar, ne glede na to, kako dragoceni so. Z drugimi besedami, svojo ljubezen do Boga moramo najprej izraziti z iskrenim prizadevanjem, da bi se prečistili. Poleg tega moramo dosledno slediti dharmi. Kaj to pomeni? Nič drugega kot to, da moramo vestno izpolnjevati svoje dolžnosti, ne glede na to, kako neprijetne so. Ena od najpomembnejših dolžnosti na Svamijevem seznamu je naš dolg do staršev, še posebej, ko ti ostarijo. Zahvaljujoč razvoju zdravstva, število ostarelih narašča v vseh državah na svetu. Tako na primer ocenjujejo, da bo število ljudi, starejših od šestdeset let, na Kitajskem kmalu preseglo tristo milijonov, kar je več od prebivalstva Kanade in Amerike skupaj. Tako sta gledališki predstavi, ki so ju uprizorili v Prašantheri nilajamu za kitajsko novo leto 1997 in

1998 govorili prav o usmiljenju otrok in skrbi za ostarele starše. Danes je že povsem normalno, da skrb za ostarele prepustimo državi, če je državi kaj do tega, seveda. Ker so vlade vse bolj obsedene s tržnim gospodarstvom in vsem, kar to prinaša s seboj, se nobena vlada na svetu ne bo posvečala ostarelim. Zakaj pa bi se, če se otroci sami ne zmenijo za svoje ostarele starše? Če bi se vsi sinovi in hčere zaobljubili, da bodo skrbeli za svoje ostarele starše, bi čez noč rešili enega od velikih problemov s katerimi se sooča človeštvo, ne da bi za to porabili en sam belič davkoplačevalskega denarja. Ne bi si mogli želeli bolj obetajočega začetka ponovne vzpostavitve človeških medsebojnih odnosov v družbi.

Vse to seveda zveni zelo lepo, toda, kje naj začnemo? Z ljubeznijo do Boga. Ljubezen je nesporen in nujen začetek. Ljubezen do Boga moramo izraziti z nadzorom nad čutili, umom in prehrano (ki dopolnjuje prvi obliki nadzora) ter z neomajno predanostjo sathji (resnici) in dharmi (pravilnem delovanju).

Poleg tega, da se posvečamo povsem praktičnim nalogam, kot sta samoočiščenje in upoštevanje dharme, bi morali nekaj svojega časa posvetiti tudi globokemu premišljevanju o Gospodovem sporočilu. Samo to bo utrdilo našo predanost (bhakti) in nas pripeljalo do spoznanja, da smo

v resnici božanski. Vsi smo prišli od Boga in k Bogu se bomo vrnil. Zato moramo svoje življenje posvetiti pripravam na to vrnitev. Dandanes si lahko z letaki zagotovimo brezplačne vstopnice za različne prireditve. Za vrnitev k Bogu pa ni nobene takšne ponudbe! To vozovnico si lahko pridobimo samo na en način, z ljubeznijo.

Svami pravi, da je ljubezen veliko močnejša od sile, s katero je Stvarnik ustvaril vesolje. Ljubezen ponuja rešitev za vse naše tegobe – terorizem, vojno, revščino... Ta neverjetna sila pa je dostopna vsem, samo seči moramo po njej. Živeti v ljubezni pomeni živeti tako, kot živi Svami. Zato nas pogosto opominja: »Moje življenje je moje sporočilo.« Kako lahko potem še trdimo, da to sporočilo

ni uporabno v današnjem času?

Ko bomo polni ljubezni, se ne bomo več istovetili s telesom. Takrat se bomo tudi prenehali bati smrti, smrti pa se bojijo prav vsi, bogati in revni. ... Nesebična ljubezen odpravi vse navezanosti in zatre vse posvetne želje, tudi tiste po bogastvu. Spoznali bomo, da bogastvo po smrti ne pomeni nič. ... Nič ni nenavadnega, da Baba o ljubezni govori v vseh svojih govorih in pogovorih, tako tistih neformalnih, kot uradnih. Svami nam tudi govori, da je ljubezen temelj Bhagavadgite, nauka, ki ga je podal pred mnogimi leti, ko se je utelesil kot Krišna. Svami pravi:

Ljubezen je gonilna sila karma joge. Je sam dih bhakti joge. Je univerzalna in večna džnana joga. Ljubezen je tista sila, ki nam odpre oči, da Boga vidimo vsepovsod in venomer.

To ni nič presenetljivega, saj kjer je ljubezen, tam je Bog. Bog je ljubezen in ljubezen je Bog. Zato ljubimo vse, služimo vsem!

Iz: Message of the Lord as a Practical Philosophy, str. 508-513

Om

Sai

Ram

PODOBA

O, da mi je priti do svoje podobe!
Da bi jo zagledal jasno pred seboj!

Mračna je znotraj v meni mračnem,
vsega prešine me, vsega prebada,
razprezajoča se v svojo rast...

In navznoter jo tipljem,
z vsem srcem, slepec tipaje,
in rastem z njeno rastjo,
z njo vred tavaje,
kam, sam ne vem...

O, da mi je priti do svoje podobe!
Da bi jo zagledal pred seboj!

Glej: ali ni človek kakor drevo,
ki bi raslo iz svojega semena,
iz svoje srede na štiri strani...
pa ga bije vihar
in mu veje kodra in krivenči,
da izgreši svoje štiri smeri
in ne more do svoje podobe?

O, da mi je priti do svoje podobe!
Da bi jo zagledal pred seboj!

Je: kdor je šel do konca s smerjo,
kdor smeri ostal je do kraja zvest
in ves se pognal je v samo rast:
tak, kadar nazadnje razpne roke
kot mož, ki se pretegne v dan,
mereč tkanino večnih sanj,
pokaže nam svojo podobo: križ...

O, da nam je priti do svoje podobe,
i meni i tebi, narod moj!

Oton Župančič

O B V E S T I L A

URNIK SAI CENTRA LJUBLJANA 1 Timetable of Sri Sathya Sai Center Ljubljana 1

Torek: Ob 18h pevske vaje, kjer se učimo peti duhovne pesmi.
Ob 20h sledi srečanje krila mladih.

Tuesday: 6 pm – spiritual singing rehearsals
8 pm – youth wing

Sreda: Ob 18.30 petje mantre gajatri (108-krat).
Wednesday: 6.30 pm – Gayathri mantra (108 repetitions)

Četrtek: Ob 17.30 meditacija.

Ob 18h študijski krožek.
Ob 19h petje duhovnih pesmi.

Thursday: 5.30 pm – meditation
6 pm – study circle
7 pm – spiritual singing

Vsako prvo soboto v mesecu: Delavnice na različne teme.
The first Saturday in the month: Workshops on different topics.

Nedelja: Ob 18h petje duhovnih pesmi.
Sunday: 6 pm – spiritual singing

OM SAI RAM

‘SAI GLASNIK’ je mesečno glasilo Sri Sathya Sai organizacije Slovenije. / ‘SAI HERALD’ is a monthly magazine of Sri Sathya Sai Organisation of Slovenia. V skladu z naukom Sri Sathya Sai Babe je Sai glasnik brezplačna publikacija, namenjena vsem, ki jih zanimajo besede našega učitelja. / In keeping with the teachings of Sri Sathya Sai Baba, Sai Herald is a gratuitous publication intended to all interested in the words of our beloved teacher.

Izdajatelj/Publisher: Društvo za razvoj človeških vrednot
Sri Sathya Sai center Ljubljana 1
Gašperšičeva 8
1000 Ljubljana
Slovenija

Glavni urednik/Editor: Ljubica Klančar

Tehnični urednik/Graphic design and page layout: Gregor Klopčič

Tisk in oblikovanje naslovnice/Printing and cover design: Marko & Alja Prijatelj

Lektor/Language editing: Ljubica Klančar

Korektura/Proof-reading: Vida Volaj

Naklada/No. of copies printed: 500

Veseli bomo tudi vaših prispevkov za naše glasilo, ki bi nas obveščali, razveseljevali in učili v duhu Svamijevih naukov na poti našega duhovnega življenja. Prispevke pošljite Ljubici po elektronski pošti: ljubica.klancar@S5.net. Pošljete jih lahko tudi na poštni naslov centra s pripisom »Za Sai glasnik«.

Any contributions in the spirit of Sri Sathya Sai Baba's teachings are welcome and should be sent by e-mail to: ljubica.klancar@S5.net or by snail-mail to the address of the Sri Sathya Sai Center Ljubljana 1.

OM SAI RAM